4

SPEJDERBLADET VÆBNEREN

EKKO

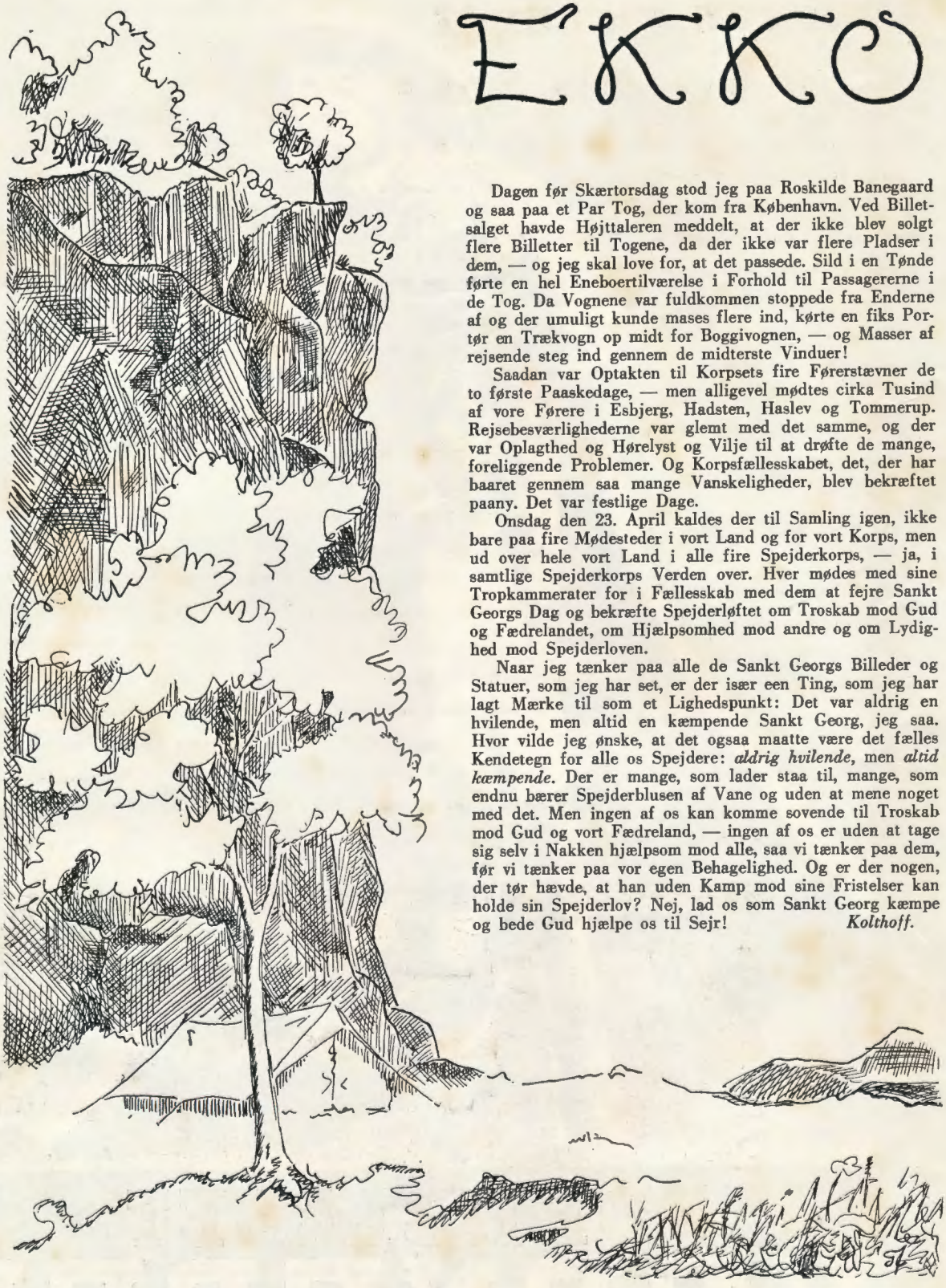

Dagen før Skærtorsdag stod jeg paa Roskilde Banegaard og saa paa et Par Tog, der kom fra København. Ved Billetsalget havde Højttaleren meddelt, at der ikke blev solgt flere Billetter til Togene, da der ikke var flere Pladser i dem, — og jeg skal love for, at det passede. Sild i en Tønde førte en hel Eneboertilværelse i Forhold til Passagererne i de Tog. Da Vognene var fuldkommen stoppede fra Enderne af og der umuligt kunde mases flere ind, kørte en fiks Portør en Trækvogn op midt for Boggivognen, — og Masser af rejsende steg ind gennem de midterste Vinduer!

Saadan var Optakten til Korpsets fire Førerstævner de to første Paaskedage, — men alligevel mødtes cirka Tusind af vore Førere i Esbjerg, Hadsten, Haslev og Tommerup. Rejsebesværlighederne var glemt med det samme, og der var Oplagthed og Hørelyst og Vilje til at drøfte de mange, foreliggende Problemer. Og Korpsfællesskabet, det, der har baaret gennem saa mange Vanskeligheder, blev bekræftet paany. Det var festlige Dage.

Onsdag den 23. April kaldes der til Samling igen, ikke bare paa fire Mødesteder i vort Land og for vort Korps, men ud over hele vort Land i alle fire Spejderkorps, — ja, i samtlige Spejderkorps Verden over. Hver mødes med sine Tropkammerater for i Fællesskab med dem at fejre Sankt Georgs Dag og bekræfte Spejderløftet om Troskab mod Gud og Fædrelandet, om Hjælpsomhed mod andre og om Lydighed mod Spejderloven.

Naar jeg tænker paa alle de Sankt Georgs Billeder og Statuer, som jeg har set, er der især een Ting, som jeg har lagt Mærke til som et Lighedspunkt: Det var aldrig en hvilende, men altid en kæmpende Sankt Georg, jeg saa. Hvor vilde jeg ønske, at det ogsaa maatte være det fælles Kendetegn for alle os Spejdere: *aldrig hvilende*, men *altid kæmpende*. Der er mange, som lader staa til, mange, som endnu bærer Spejderblusen af Vane og uden at mene noget med det. Men ingen af os kan komme sovende til Troskab mod Gud og vort Fædreland, — ingen af os er uden at tage sig selv i Nakken hjælpsom mod alle, saa vi tænker paa dem, før vi tænker paa vor egen Behagelighed. Og er der nogen, der tør hævde, at han uden Kamp mod sine Fristelser kan holde sin Spejderlov? Nej, lad os som Sankt Georg kæmpe og bede Gud hjælpe os til Sejr! *Kolthoff.*

LEVENDE BILLEDER

— om den paatrængende Bøn!

Kender du ham, der altid trænger sig paa? Du har sikkert tit mødt ham, og du har maaske ogsaa været godt irriteret over hans Paatrængenhed. Det er nu ogsaa en kedelig Ting at være paatrængende, det er generende for andre og flovt for een selv.

Derimod kan vi godt lide dem af vore Kammerater, som er beskedne og høflige. Det er næsten altid de rigtige Drenge — dem med Gavtyven i Baglommen, naar den Tid er inde.

Men netop fordi vi selv stræber efter at være beskedne og høflige og helst ser, at andre er det samme, saa er det nu mærkeligt, at der er et Tilfælde, hvor det ligefrem er rigtigt, at vi er paatrængende.

Det siger Jesus noget om i Historien om den paatrængende Bøn:

Luk. 11, 5—8: Om nogen af jer har en Ven og midt om Natten gaar hen til ham og siger: Kære! Laan mig tre Brød, for en Ven af mig er kommet rejsende til mig, og jeg har ikke noget at sætte for ham! Og han derindefra saa vilde svare og sige: Vold mig ikke Besvær; Døren er allerede lukket, og baade mine Børn og jeg selv er gaaet i Seng; jeg kan ikke staa op og give dig noget —; jeg siger jer: Selv om han ikke staar op og giver ham det, fordi han er hans Ven, saa vil han dog for hans Paatrængenheds Skyld staa op og give ham, hvad han behøver.

Vi kan se det hele for os: En sen Nattetime faar en Mand uventet Besøg. Men han har ikke Spor at sætte for Gæsten. Saa maa han over til sin gode Ven og Nabo for at laane. — Det er ganske vist sent, men der er ikke andet for —.

Og saa ser vi ham staa der midt om Natten og banke paa Naboens Dør og sige: Kære! Laan mig lidt Brød! Og Naboen — ja, han er godt ærgerlig over det Bankeri paa den Tid af Døgnet. Han har ikke Lyst til at staa op. Børnene vil vaagne og Huset komme paa den anden Ende. Nej — han vil ikke!

Men den anden bliver ved at banke —. Saa til sidst staar Naboen da op og giver ham Brødene — ikke fordi de er Venner, men kun for at faa Fred og Ro i Huset igen.

Manden var paatrængende, for han skulde nødvendigvis have det Brød. Og han fik det! Netop fordi han blev ved at trænge paa.

Saadan skal vi bede til Gud. Vi skal blive ved. Lige til vor Bøn bliver hørt. For Gud har nok at give af, og han giver gerne — somme Tider anderledes, men langt bedre, end vi beder om.

Naar Naboen giver blot for at faa Fred, hvor meget mere vil saa ikke vor Far i Himlen give os, naar vi beder ham om det.

Og siger du nu, at du saa ofte ikke blev hørt, naar du bad, saa vil jeg spørge dig: Har du da været lige saa paatrængende, som den Mand Jesus fortalte om?

Røde Sol.

Skrevet af Spejdere og for Spejdere

Novra!

Paa Grundlag af længere Tids Undersøgelser ser Redaktionen sig nu i Stand til at publicere følgende lille letfattelige Vejledning i, hvorledes man bedst ødelægger en Forening. Den har været anvendt enkelte Steder og har vist sig at være yderst effektiv. Altsaa:

1. Gaa endelig ikke til Møderne; de er jo skrupkedelige. Men hvis du alligevel er nødt til det en enkelt Gang, saa sørg ialtfald for at komme for sent.

2. Tag aldrig med paa Ture og Week-ends; det kunde jo blive Regnvejr, du kunde komme til at fryse eller blive træt. Du kan jo sagtens finde paa en Undskyldning, f. Eks. at Vækkeuret ikke ringede, at din Uniform var i Vask eller lignende.

3. Beklag dig over, at Kontingentet er for højt, og undlad saa vidt muligt at betale det, pas ialtfald paa, at du ikke kommer til at betale det rettidigt. Du faar jo alligevel ikke noget for de Penge.

4. Find saa mange Fejl som muligt hos din Patrulje- eller Tropfører, og hvis det ikke giver noget tilfredsstillende Resultat, kan du jo selv komponere et Par Stykker hos dem. Undlad endelig ikke at lade dine Omgivelser faa Del i disse dine Udforskninger.

5. Hvis du slaar Ruder ud, træder Stole i Stykker eller foretager dig andet af den Slags i Mødelokalet, saa lad blot som ingenting. Det er jo ikke dit, og saa er det ligemeget.

6. Overtal aldrig nogen til at melde sig ind i Troppen. De kunde jo komme til at fortryde det.

7. Spar din Uniform saa meget som muligt; det er jo næsten ikke til at faa en ny. Det ser da ogsaa meget mere malerisk og personligt ud, naar du har dit daglige Tøj paa.

Gruppebladet KNUDEN.

Der sker noget i Lyngby.

Som omtalt i Januar-VÆBNEREN har *Christiansgruppen* i Kgs. Lyngby afholdt en vellykket 2-Dages Gruppefest; af Overskudet — ca. 1800 Kr. — har vi sat de 1000 Kr. til Side som Hyttefond, for de resterende 800 Kr. har vi købt 11 brugte Blæseinstrumenter til vort nye Orkester, bestaaende af 25 Mand, som fra 1. Januar er gaaet i haard Træning for at kunne medvirke ved Divisionens 25 Aars Jubilæum den 23. April.

Kort før Jul afholdt vi en Korpslejraften for Spejdere og Forældre, hvor vi foreviste Korpslejrfilmen og Lysbilleder fra Traveturen over Fyn og Als, ledsaget af Tale af Førerne og Sang og Musik af Spejderne.

Og saa har Stabspatruljen været i Vinterlejr paa Kolle-Kolle i Telt, Sne og 11 Graders Frost, en kold Omgang, men endnu er dog ingen af Deltagerne døde af Lungebetændelse. *P. S.*

Maanedens Præmie

for det bedste Referat i Marts-VÆBNEREN gaar til Referenten fra *Gentofte* Gruppe, som under Mærket *Storebjørn* skrev Artiklen: »Det er nod' af Spejderlivets Poesi.« »Storebjørn« vil ved Henvendelse til Redaktionen faa Bogpræmien tilsendt.

Konkurrencen fortsættes indtil videre.

Der er endnu altfor mange Grupper, der ikke har faaet udnævnt Korrespondenter til »Spejderavisen«.

Vi gør opmærksom paa, at vi ogsaa kan bruge gode Fotografier fra Troppens og Patruljens Liv og Færden i »Spejderavisen«. — Der er i det hele taget nok at gøre for en dygtig og ivrig Korrespondent.

Red.

— men der sker ogsaa noget i Randbøl

af og til. En Søndag var to af vore Patruljer i *Bredsten* og mødtes med Patruljerne derfra. Da vi havde travet ca. tre km, var der en Rutebilchauffør, der fik ondt af os og bad os stige op alle Mand. — En af Spejderne, hvis Far er Læge, spurgte om, hvor meget det skulde koste. »Jeg kan jo blive opereret ved Lejlighed for det,« lød Svaret. Da vi ankom til Bredsten, var vi i Kirke og blev bagefter vist rundt i Kirken og var oppe i Kirketaarnet. Efter Indkvartering til Middagsmad havde Patruljerne fra Bredsten en Øvelse mod Patruljerne fra Randbøl. Øvelsen gik ud paa, at man skulde føre en Skat tilbage til Patruljehuset, men desværre fandt ingen af Patruljerne Skatten, saa Øvelsen blev uafgjort.

Gamle Skovdue.

Noget at se i Gern.

Efterhaanden bliver der noget at se i *Gern.* F. Eks. da KFUK-Spejderne, de blaa Pigespejdere og KFUM-Spejderne marcherede igennem Byen med Faner i Spidsen. Forinden havde der været Indvielse af de blaa Pigespejderes nye Fane i Missionshuset, hvor tre forskellige Damer hver slog et Søm i den nye Fane.

Efter Marchen var der Gudstjeneste i Gern Kirke ved Pastor *Jensen*, Skorup, og der var for første Gang to Faner i Kirken. Om Eftermiddagen var der Fest i Missionshuset med Kaffebord, Uddeling af Prøver og Duelighedstegn, Udnævnelse af Førere, Underholdning og en stor Konkurrence, hvor de grønne Pigespejdere desværre vandt. Gruppeføreren sluttede Festen med Andagt. *Nille.*

*** Der kom et Brev —**

til Patruljerne. Det blev aabnet og viste sig at indeholde en Strimmel med Morse. Der stod kun de uskyldige Ord: »Meld jer snarest hos Gruppeføreren«. Hos Gruppeføreren fik Patruljerne en Papkasse med krøllede Papirlapper. Hvad var Meningen? — Patruljerne lugtede dog snart Lunten, og kort efter var alle Mand i Gang med at finde skjult Skrift.

Det var Indledningen til den mest spændende Week-end i *Stubbekøbing* Gruppes Historie.

Kl. 18,, paa Aarsdagen for B. P., stillede Patruljerne hos Gruppeføreren og fik Besked paa, at i een af Byens Ba-

gerforretninger laa en Melding, som blev udleveret mod et bestemt Løsen. Meldingen opfordrede Patruljerne til at tage med den første Rutebil til Nr. Alslev.

Her var der ingen til at tage imod dem. Hvad nu? Chaufføren kom og spurgte Patruljerne, om de savnede noget. Det gjorde de, og saa fik de overrakt en mægtig Konvolut med en Flaske med kemisk Vædske og en Melding, der lød: »Der bor en Bager 5600 m Vest for Jernbaneoverskæringen.«

Det var bælgmørkt og Snestorm. Patruljerne arbejdede sig fremad, og Kampaanden kom frem og hjalp med til at holde Farten paa det højeste. Meldingen hos Bageren var kortfattet: »M—A—L—«, men den blev forstaaet, og Ferrosulfatet, der var frosset, blev tøet op og taget i Brug, og saa af Sted mod V. Kippinge, hvor Patruljerne skulde standse for Blink.

I Kirketaarnet sad Gruppeføreren og morsede med Lys, og da alle tre Patruljer var ankommet, gik de til Vandrehjemmet, hvor de fik Kakao og overnattede.

Næste Morgen efter Morgenandagten afleverede Patruljerne en Opgave om B. P., og efter Middag drog de af Sted efter at have givet den flinke Værtinde et Hyldestraab.

I Neble Skov stod det sidste store Slag i en Øvelse, bygget over »Den sidste Mohikaner«. Kl. 17 var »Østerskovens Sønner« igen i Stubbekøbing, udmattede og trætte, men en spændende Oplevelse rigere. *Store Hjort.*

Sønderborg-Nyt.

Vi har lige haft Forældrefest, som vi holdt paa Gruppens 11 Aars Fødselsdag i KFUM's Festsal. Vi havde Pastor *Riishøjgaard*, Gruppens første Gruppe-raadsformand, til at tale til os. Bl. a. var ogsaa Haderslev-Spejdernes Orkester til Stede, som underholdt med Musik ved Festen, og som forinden havde marcheret igennem Byen for at tiltrække Folk. — Vi saa ogsaa Korpslejrfilmen »Med Guldhornspatruljen i Korpslejr«, og ellers var der jo som sædvanlig Sketches, Kaffebord og meget andet.

Det var lige et Par Ord fra »Rikke-Tikki-Tavi-Gruppen« i Sønderborg for at tilkendegive, at vi ikke er faldet i Søvn hernede. *Gamle Bæver.*

Kort —.

Som et Led i den skrappe Patruljeførertræning har de *Gram*-Spejdere haft en haard Travetur i 10 Graders Frost og med Masser af krævende Opgaver at løse.

Bispebjerg Gruppe (Nørrebro Div.) har udsendt et »Aarsskrift 1946« med Beretninger om Arbejdet i de forskellige Arbejdsgrene, Navne og Adresser paa Medlemmerne og Statistik over Prøver og Duelighedstegn taget i Aarets Løb. — Vi bringer andet Steds et Klip fra Gruppeførerens Spidsartikel.

POLAR er Navnet paa det Gruppeblad, som *3. Vejle* Gruppe er begyndt at udsende. — Maaske er det dette Initiativ, der har smittet over paa *2. Vejle* Gruppe, hvis Gruppeblad, UGLEN, er genopstaaet efter længere Tids Dvale.

Og *Nykøbing Falster* Gruppe er begyndt at udsende et Gruppeblad i Fællesskab med KFUK-Spejderne. Det har faaet Navnet SIGNALØREN.

Korpskontoret modtog i Marts kun 32 Gruppeblade.

Spejderpressen skrev i Marts

(Klip fra Gruppebladene):

AARSSKRIFT 1946 *(Bispebjerg Gr., Nørrebro Div.):*

Vi har lidt en Række Nederlag i 1946, saa store Nederlag, at vi slet ikke skal gøre Forsøg paa at bortforklare dem, som det ellers er Skik og Brug, naar man udsender et Krigskommunique — og dette Aarrskrift er et Slags Krigskommunique —; maaske har vi ogsaa vundet en enkelt lille Sejr nu og da, men saadanne Sejre lader sig ikke umiddelbart konstatere, for den Kamp, vi er engageret i, er af en saadan Beskaffenhed, at Nederlagene altid træder tydeligt frem, synlige for Alverden, mens Sejrene sker i det skjulte og sjældent kommer for en Dag, men kun kendes af den Gud, der er og ser i Løndom.

POLARSTJERNEN *(Lyngby Afd., Hjortholm Div.):*

Og saa var der ham, der absolut maatte vække hele Familien Søndag Morgen, naar han skulde paa Tur — een skulde lave Kaffe, een finde hans Sager, een børste hans Sko, og selv snakkede og rumsterede han, saa hele Huset blev lysvaagent. — Kender du ham?

SKOV-NYT *(Christiansgr., Lyngby):*

Som Maanedens slappe Spejder stempler vi ham, der ikke gør sit yderste for, at netop hans Patrulje kan blive den sejrende i Patruljekonkurrencen.

Sydfynske Div.,
2. SVENDBORG GR.:
Axel Lindvang, Jesper Jespersen, Jørgen Andersen, Palle Larsen, Leif Aalmann, Poul Holtmann, Knud Erik Nielsen, Svend Aage Larsen.

Nordsjælland Div.,
HELSINGØR GRUPPE:
Carl Carlsen, Skjold Iversen, Henning Lindberg.

Østlimfjord Div.,
AABYBRO GRUPPE:
Leif Dybkjær.

1. Aarhus Div.,
4. GRUPPE:
Ole Hedegaard.

Gentofte Komm. Div.,
GENTOFTE GRUPPE:
Willy Jacobsen.

Koldinghus Len Div.,
CARL PLOUG GR.:
Niels Erik Nørgaard, Arne Juul, Bent Hau.

Hjortholm Div.,
SØBORG GRUPPE:
Ole Falkenberg Andersen, Willie Schønnemann, Arne Hansen, Jørgen Lunde, Svend Bille.

Vestjydske Div.,
HERBORG GRUPPE:
Mathias Hansen, Bjerregaard Hansen, Knud Nielsen.

SPEJDERBLADET

VÆBNEREN

35. Aargang ★ April 1947 ★ Nummer 4

UDGIVET AF KFUM-SPEJDERNE I DANMARK

Redaktører: TAGE KAMPMANN og GASTON JESPERSEN. Redaktion og Ekspedition: KFUM-Spejderne i Danmark, Korpskontoret, Store Kongensgade 77, København K. Telefon: ★ Central 14677. Postgirokonto Nr. 1420. Trykkeri: Aarhuus Stiftsbogtrykkerie A/S, Aarhus. Bladet udkommer den 15. i hver Maaned og kan bestilles hos Postvæsenet og Bladets Ekspedition. Prisen for Abonnement er Kr. 3.00 aarlig (frit tilsendt).

Fra Hovedkvarteret

★ Siden sidst er der oprettet to nye Grupper, som vi denne Gang skal byde Velkommen i Korpset. Det drejer sig om *Esbønderup Gruppe* i Nordsjælland Division og *Hvidsten Gruppe* i Randers Division.

★ Efter det foreløbige Svar, som vi har modtaget fra Myndighederne paa Ansøgning om *fransk og svensk Valuta*, maa vi regne med, at der kun kan deltage omkring 200 Spejdere fra de to danske Korps eller 100 fra hvert af Korpsene i *Jamboreen* i Frankrig og kun 70 KFUM-Spejdere og 5 Førere fra Danmark i *Aadalslejren*, som er de svenske KFUM-Spejderes Korpslejr ved Østeraas.

Divisionscheferne har gennem Chefbrev Nr. A af 12. Marts faaet Oplysning om Reglerne for Valg af Deltagere til Jamboree og Aadalslejr, og om hvor mange hver Division kan deltage med i de to udenlandske Lejre.

★ Siden Nytaar har Hovedkvarteret haft korte Besøg af de svenske KFUM-Spejderes Spejderchef, Civilingeniør *Kjell Bengtsson*, Stockholm, de finske KFUM-Spejderes Spejderchef, Lektor *Niilo Visapää*, Helsingfors, og Generalsekretær for Sveriges Scoutförbund i Sverige, Pastor *Frithiof Dahlby*, Stockholm.

★ Korpset har overtaget begge de to Kopier af Filmen: »*Spejderliv i Sommerlejr*«, som i sin Tid blev optaget af Firmaet »Skandia Film« i Samarbejde med os. Filmen er nu Korpsets Ejendom og udlejes fremtidig kun af Korpskontoret, hvortil Bestilling maa afgives. Filmen er Nummer 10 i Rækken og koster 10 Kroner i Leje foruden Porto.

★ Fra de grønne Spejderes Udstilling i Aarhushallen har Korpset overtaget en Del store *Forstørrelser af Fotografier*, som er velegnede til Brug paa en Udstilling eller ved større Fester, hvor der trænges til spejderpræget Udsmykning. Billederne udlejes mod skriftlig Bestilling i god Tid forud til Korpskontoret. Der findes ialt 34 Billeder, hvoraf nogle maaler 48 Gange 48 cm, og andre maaler 48 Gange 58 cm. Hvert Billede koster 1 Krone i Leje foruden Porto.

★ *Korpsets Divisionschefer* samles efter Hovedbestyrelsens Indbydelse i Dagene omkring Store Bededag til et Stævne i en Sommerlejrbygning paa Skaastrup Strand ved Mejlskov paa Nordfyn.

★ Korpsets Hovedbestyrelse har vedtaget at tildele Godsejer, Dr. phil. *Gudmund Schütte*, Eskjær pr. Jebjerg, Korpsets Hæderstegn, *Den hvide Lilje*.

★ Korpsets Hovedbestyrelse har vedtaget at forberede næste *Lands-Patruljekonkurrence*, som skal afholdes i Løbet af Vinteren 1947 og Foraaret 1948. Det bliver den syvende i Rækken, idet den sjette og sidste var i 1942. I Mellemtiden har Korpset i 1945 afholdt en *Patruljefejde*, der afløste en Lands-Patruljekonkurrence, som var planlagt, men ikke kunne gennemføres, idet al Trafik brød sammen i den sidste Del af Besættelsen.

★ I Forbindelse med Jamboreen i Frankrig afholdes til Sommer *en international Konference*, og Korpsets Hovedbestyrelse vil ved den Lejlighed repræsenteres af Formanden, Sognepræst *Vilhelm Kolthoff Nielsen*, Førertræningsleder, Kommunelærer *Aage Larsen* og International Commissioner, Fuldmægtig *Niels Engberg*.

★ *Korpsets øverste Myndighed* er Landsmødet, som indkaldes hvert andet Aar. Næste Landsmøde er fastsat til *Søndag den 26. Oktober 1947* og afholdes i København. Af de landsmødevalgte Repræsentanter til Hovedbestyrelsen afgaar efter Tur ifølge Lodtrækning, som er foretaget af Hovedbestyrelsen ved dens konstituerende Møde umiddelbart efter sidste Landsmøde, Sognepræst *Vilhelm Kolthoff Nielsen*, Kregme, og Kommunelærer *Alfred Larsen*, København, der begge er frit valgt, samt Kommunelærer *Tage Kampmann*, København, og Kommunelærer *Alfred Thierlein*, Odense, der er valgt for henholdsvis København og Øerne. Desuden afgaar deres personlige Suppleanter.

Forslag, som ønskes behandlet, skal ifølge Korpsets Grundlov være indsendt senest otte Uger før Landsmødets Afholdelse, d. v. s. senest den 31. August.

★ Korpssekretær *Palle Zehngraff* har med Udgangen af Marts Maaned forladt Korpset, som han har tjent siden den 1. Juni 1941, for at overtage en ny Stilling som Fuldmægtig i KFUM's Centralforening i København.

ZEFF.

Nyt FRA REDAKTØREN

Du er sikkert forundret over, at »Væbneren« *stadig kommer* trods Typografstrejke, men vi er i dette Tilfælde saa heldige, at vi faar Bladet trykt i Aarhus, og dèr strejker Typograferne ikke. Lige saa forbavset er du forhaabentlig over, at vi stadig kan beholde det ret *store Sidetal* trods Trusler om Spareplan. Sæt Pris paa det, saa længe det varer! En skønne Dag gaar det ogsaa ud over os, og vi maa spænde Livremmen ind; men lad os foreløbig glæde os og samtidig haabe, at det lykkes Redaktionen at bringe noget af det, du helst vil læse om.

I Februarnummeret bragte vi en Artikel om *Spejdersport i Sverige*. I denne havde der desværre indsneget sig en Fejl, nemlig den, at S. S. var det Korps i Sverige, der stod Kirken fjernest. Dette er slet ikke Tilfældet, og vi skynder os at rette Fejltagelsen.

Vi byder i dette Nummer to nye Medarbejdere Velkommen i Bladets Spalter, nemlig *Sv. A. Hellesen*, som redigerer VARDEN, og Pastor *Tage Nielsen*, som redigerer Andagtssiden, og samtidig bringer vi vor Tak til de afgaaede Medarbejdere, *Birkler* og *Mølgaard*.

En hel Del Væbnerkorrespondenter har kritiseret *Forsiden i denne Aargang*. Det glæder os, at man fremkommer med den Slags, for saa har vi jo Lejlighed til at ændre det; men vi maa have Lov til at forsvare os med, at der er en bestemt Idé i den, idet der i Aarets Løb vil blive afbildet Drenge fra Alverdens Lande; men spejdermæssig er den ikke, det skal indrømmes. Nu tager vi imidterlid jer med paa Raad, saa nu maa det da blive godt. Læs om det næste Gang.

Om en Uges Tid er det atter Sct. Georgsdag, og vi skal endnu engang bekræfte vort Spejderløfte eller maaske for første Gang aflægge det. For at I kan forstaa Betydningen af denne Dag og vide, hvorfor vi fejrer den, bringer vi i dette Nummer en Artikel fra det engelske Spejderblad om Sct. Georgsdags Historie m. m. Læs den, og du vil vide en hel Del, som vil gøre, at Dagen i Aar vil faa mere Betydning for dig end nogensinde før.

taka.

DA JAKE BRASTOW SAGDE TAK

Det var en herlig Eftermiddag tidligt paa Sommeren. Rocky Corley, der om Morgenen var blevet ansat i Salmon Skovdistrikt som Brandvagt, gjorde Holdt foran den lille Hytte i Squaw Creek Dalen, tog Rygsækken af og sukkede. Nu havde han i hvert Fald i de næste Maaneder et Sted, han kunde kalde for et Hjem, og Arbejde havde han ogsaa. Han havde ikke haft nogen af Delene i Morges. Men han spekulerede over, hvorledes det Hjem vilde blive, og om han var i Stand til at klare Arbejdet.

Han havde været saa heldig at møde Skovrideren Mc. Phail her i Skoven og var blevet antaget som Brandvagt, da Distriktet manglede Folk. Han havde ikke haft andre Anbefalinger end sit Stambogsblad som Spejder, men var alligevel blevet antaget. Han skulde arbejde i Squaw Creek Distriktet som Makker til den gamle Jake Brastow, der af Mc. Phail blev betegnet som en vanskelig Person. Brandvagterne arbejder sammen to og to, skiftevis ude i Feltet og hjemme i Hytten; men Jake kunde ikke komme ud af det med andre Folk. Han beklagede sig over sine Makkere, naar de ikke var lige saa dygtige som han, og han blev jaloux, naar de var dygtigere. Ingen kunde gøre ham tilpas. Han var imidiertid en meget dygtig og samvittighedsfuld Brandvagt og havde optraadt heltemodigt under flere Skovbrande, hvorfor man stadig beholdt ham i Tjenesten. De sidste 3 Uger havde han helt alene passet sit Distrikt og udført 2 Mands Arbejde, idet han hver Dag tog sin Runde ud i Feltet og desuden holdt Hytten i fineste Orden og lavede Mad.

Mc. Phail havde spurgt Rocky, om han kunde lave Mad, og han havde svaret, at det havde han lært som Spejder. — Mc. Phail havde da instrueret ham om, at det Omraade, han bedst kunde hjælpe Jake Brastow paa, var det huslige, det vil sige ved at holde Hytten i Orden og tilberede Maden. Mc. Phail vilde ikke ledsage ham helt til Hytten, da Forholdet mellem ham og Jake Brastow ikke var det bedste, og Jake muligvis i saa Fald vilde overføre sin Antipati paa Rocky.

Rocky vilde sandsynligvis naa Hytten, inden Jake kom tilbage fra sin daglige Tur i Feltet, og skulde saa gaa i Lag med at tilberede et Maaltid til ham.

Mc. Phail sluttede med at sige, at hvis Rocky ikke kunde komme ud af det med Jake, skulde han ikke tabe Humøret, men prøve at lære sig selv at kende ad den Vej. Jake kunde bringe det værste frem i Rocky, men maaske ogsaa det bedste.

Med disse Ord bød Mc. Phail ham Farvel.

Alt dette var sket for flere Timer siden. Den lange Travetur var nu til Ende. Rocky var træt og i sit stille Sind bekymret ved Tanken om at møde Brastow. Han erindrede, at hans gamle Tropfører engang havde sagt, at det at være tapper ikke var ensbetydende med at møde legemlig Fare uden Frygt, men at man havde Mod til at gennemføre besværligt og anstrengende Arbejde uden at give op. Han saa sig omkring. Ved Hytten var en lille Have, helt overgroet af Ukrudt. Rocky skubbede Døren til Hytten op og gik indenfor. Der var et propert, lille Værelse med 2 Køjer over for hinanden, et primitivt, voksdugsklædt Bord ved Vinduet og 2 simple Stole af afbarkede Grene. I Baggrunden var der et lille Komfur og faste Væghylder til Køkkentøj. Det var alt.

Rocky slængte sin Rygsæk paa den Køje, hvor der ingen Tæpper var, løsnede sine Tæpper og redte Køjen op.

Saa tog han en Økse fra Væggen, gik ud og huggede noget Brænde, fyldte Brændekassen og tændte op paa Komfuret. Han gik ned til Kilden og fyldte Vandkedlen, satte den over og vaskede nogle snavsede Tallerkener, der øjensynlig havde været brugt til Morgenmad. Han ønskede ikke at røre ved Brastows Ting uden Tilladelse og gjorde derfor klar til et Maaltid af sin egen Proviant. Derpaa gik han uden for Hytten og arbejdede i Haven en halv Times Tid, og da Solen sank ned bag de høje Bjerge, satte han sig paa en Bænk for at hvile og vente paa Brastow. Han var meget træt og faldt i Søvn.

Han blev vækket af en barsk Stemme, og da han aabnede Øjnene, saa han ind i et brunet og vejrbidt Ansigt med mørke, dybtliggende Øjne.

»Hvem er du, og hvad vil du?« gentog Manden med skurrende Røst.

»Jeg er Corley,« svarede Rocky forvirret, mens han gned Øjnene og søgte at komme paa Benene. »Det er Mc Phail, der har sendt mig.« »Naa, du er Corley, — min Hjælper,« sagde Manden, idet han fremtvang et ironisk Smil. »Efter at han har ladet mig være alene i 3 Uger, er du alt, hvad han

kan fremskaffe — en grøn Unge. Du er Spejder?«

»Ja, det er jeg, og . . .«

»Aah — sikken en Hjælp. Mac vilde selvfølgelig bare vide, om jeg stadig var i Live. Nej, det er jeg ikke, jeg er halvdød, og nu sender han mig en Dreng, som jeg skal passe paa. Skal jeg lave Vælling til dig?«

Rocky bekæmpede sin voksende Vrede og frembragte med Besvær en kraftig og temmelig munter Latter.

»Jeg kan tænke mig, hvordan De har det, Brastow, — hvis det da er Dem; men De skal ikke lave Vælling til mig. Jeg kan selv kokkerere og endda for os begge, og jeg kan ogsaa hjælpe til paa anden Maade. Der er allerede tændt op, og Maden er klar til at sættes over.«

»Ih, hvor er det sødt. Hvis du ogsaa kunde vaske, stoppe mine Sokker og støve af, vilde jeg have en udmærket Tjenestepige. Men hvor er den Aftensmad. Den er vel næppe spiselig; men i Øjeblikket kan jeg spise alt.«

Han puffede Rocky ind i Hytten og begyndte at øse Ris op paa en Tallerken og satte samtidig en Pande med Skinke over Ilden. Rocky troede, at han graadigt vilde kaste sig over Maden; men han var helt optaget af at tilberede den. Rocky udnyttede Tiden til at lave noget Kakao.

»Ja,« sagde Brastow, »Ris og henkogt Frugt kan du ikke ødelægge, selv om her virkelig har været nogen, der kunde. Du har ikke forsøgt at lave Kaffe. Det kan du vel ikke klare —, men hvad er det, her lugter af?«

»Jeg drikker ikke Kaffe,« svarede Rocky, »men jeg har lavet lidt Kakao. Det er det, De kan lugte.«

Brastow stirrede paa ham.

»Det var Mc Phail, der fik dig til det. Han ved, at jeg kan lide det. Det er Bestikkelse. Naa, lad os nu drikke den, men vær klar over een Ting. Du opnaar intet overfor mig ved Bestikkelse. Hvordan du vil klare den her, afhænger af din Arbejdsindsats og ikke af noget som helst andet.«

»Ja, men saadan vil jeg have det. Jeg er parat til at tage fat i Morgen. Men De maa fortælle mig, hvad jeg skal gøre.«

»Fortælle dig, hvad du skal gøre! Først sender Mac mig en Fyr, der ved alt, og som man intet kan lære, og saa et Spædbarn, som jeg maa lære alt. Naa, men du kan tage den nordlige Rute i Morgen. Du har et Kort. Saa er der ikke andet. Og hvis du bliver borte, saa regn ikke med, at jeg kommer før at opspore dig, for det gør jeg ikke. Naar du vender tilbage, skal vi se, hvor god en Brandvagt, der kan blive af en Spejder.«

»Jeg gør det saa godt, jeg kan; men det bliver nok ikke saa godt.«

»Sikkert ikke. Og naar det ikke bliver det, saa siger du, at det er, fordi du ikke kan holde Jake Brastow ud. Det er et kedeligt Job, den rene Elendighed, og ingen lægger Mærke til, hvad du gør, undtagen naar du gør noget galt. Men bare andre Folk kunde lade mig være i Fred, saa skulde jeg heller ikke bede om Hjælp.«

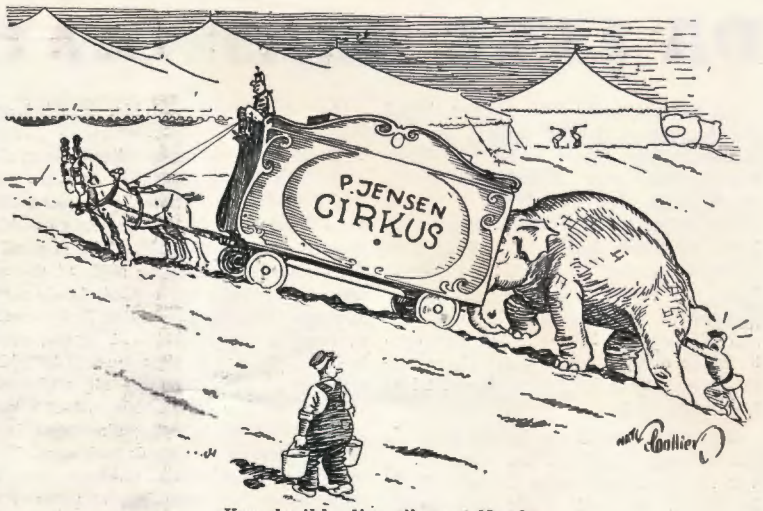

»Kan du ikke lige gi' os et Nap?«

»Andre Folk! Hvad mener De med det?«

»Det er det, jeg skal finde ud af. Der er noget galt her i Skoven. Og jeg har mange Fjender. Paa Vejen falder der Grene ned omtrent i Hovedet paa mig, og de behøver slet ikke at falde ned. Klippestykker ligger paa Steder, hvor jeg kan snuble over dem, og hvor der ingen paaviselig Grund er, til at de skal ligge der. Og jeg føler, at der er nogen efter mig. Du vil mærke, hvorledes det er, naar du har vandret om i Bjergene og Skovene alene. Du maa hele Tiden holde Øje med alt og se, hvad du kan finde ud af. Men lad ingen finde ud af noget om dig eller mig. Hvis en eller anden spørger dig, saa er Brastow i Hytten, og det er alt, hvad du ved om ham, og du behøver iøvrigt ikke at vide mere. Naa, god Nat. Det er din Tur til at vaske op. I Morgen tidlig har jeg Mad parat til dig. Maaske er det Vælling.«

Rocky var oppe ved Daggry, men Brastow travede allerede omkring i et Par udtraadte Mokkasiner. Da Rocky saa paa ham nu, blev han forbavset, for Manden saa næsten skrøbelig ud. Han var lille, et halvt Hoved mindre end Rocky og 15—20 kg lettere. Og dog var der noget over den spinkle, ranke Skikkelse med de lette, katteagtige Bevægelser, der antydede, at Musklerne var som Staalfjedre.

Efter Morgenmaden startede Rocky. Det var en haard Tur. Stien gik ret stejlt opad gennem Naaleskov, og forvitrede Klipper kom til Syne mange Steder. Luften var klar og ren. Rocky fulgte Stien i flere Timer uden at opdage noget mistænkeligt. Han drejede af i vestlig Retning og senere igen i Retning af Squaw Creek. Han stødte paa en Meldetelefon og ringede hjem til Hytten og afgav Beretning, men fik ingen yderligere Instruktion. Han holdt Hvil og spiste sin Frokost ved en lille Bæk. Mens han sad her paa en Kampesten, kom to Daadyr og en Daakalv ud af Tykningen for at drikke. Rocky rørte sig ikke. Dyrene havde set ham, men tog ikke Notits af ham og gik roligt videre ind i Tykningen.

Da han fortsatte, bemærkede han straks Støvlespor paa Stien. De fortsatte et halvt Hundrede Meter og forsvandt saa ad en Veksel ind i Tykningen vestpaa. De var ikke særlig tydelige; men da han undersøgte dem omhyggeligt, opdagede han to eller tre, der delvis var afsat i blød Jord, saa Afgrænsningen var tydelig. De var store, ret brede. De, der var afsat af venstre Fod, var dybest foran. Rocky vilde ikke have lagt Mærke til dem, hvis Brastow ikke havde sagt saadan Aftenen i Forvejen. Han tænkte paa, om han skulde følge dem saa langt frem, han kunde; men da han ikke var klar over, hvor langt der var til Squaw Creek, opgav han det. Men han gik tilbage for at se, hvor Sporene kom ind paa Stien. Han sporede dem tilbage til en Klippeafsats, hvorfra man var i Stand til at overse Stedet, hvor han havde spist Frokost. Mens han sad og saa paa Dyrene, havde han maaske selv været under Observation.

Der skete intet yderligere hele Eftermiddagen. Han kom tilbage til Squaw Creek Kl. 5, meget træt.

»Naa,« sagde Brastow i en tvær Tone.

»Ja, det var, som De sagde,« svarede Rocky, »jeg lagde ikke Mærke til noget paa Vejen undtagen nogle Spor; men jeg tror ikke, de betyder noget.«

PALLE ZEHNGRAFF GAAR!

Efter næsten seks Aars Virke i Korpset som professionel Spejder er Palle Zehngraff fratraadt Stillingen som Korpssekretær pr. 1. April. Meget er sket i Korpset i disse Aar, det er blevet større og forhaabentlig ogsaa stærkere, og mange er de Lejligheder, hvor Palle har været med til at gøre et Stykke Arbejde. Jeg tænker paa Besøg i Grupperne, Patruljeførerstævner og Patruljeførerlejre, Førerstævner o. s. v., hvor mange af Korpsets Spejdere har nydt godt af Palles store Indsigt i Spejderarbejdets mange Grene. Han har været med ved Udgivelsen af Instruktionsbøger, Den lille Røde, og han har med sin faglige Indsigt været med til at give Korpsets forskellige Skrifter og Pjecer et fint Udseende, og sidst, men ikke mindst, var han Korpslejrens Stabschef, og han trak som saadan Hovedlæsset med de praktiske Arrangementer ved dette storslaaede Spejderstævne.

Mest vil vi dog paa dette Sted takke ham for det Arbejde, han har gjort ved »Væbneren«. Uden at forklejne de tidligere Redaktører kan man vist roligt sige, at han gjorde »Væbneren« til det helt fine Spejderblad. Hans »Næse« for, hvad der tog sig godt ud, parret med hans i Forvejen store Kendskab til det rent bladtekniske, gjorde, at »Væbneren« kom til at indtage en fin Plads blandt Danmarks Spejderblade. Det er med nogen Beklemmelse, at vi som hans Efterfølgere i Embedet tager Opgaven op, for vi maa aabent indrømme, at Arven er ikke let at løfte. Vi siger dig paa dette Sted Tak for din Indsats for »Væbneren« og ønsker dig Lykke og Velsignelse i dit ny Arbejde i KFUM's Centralforening.

»Arvingerne«.

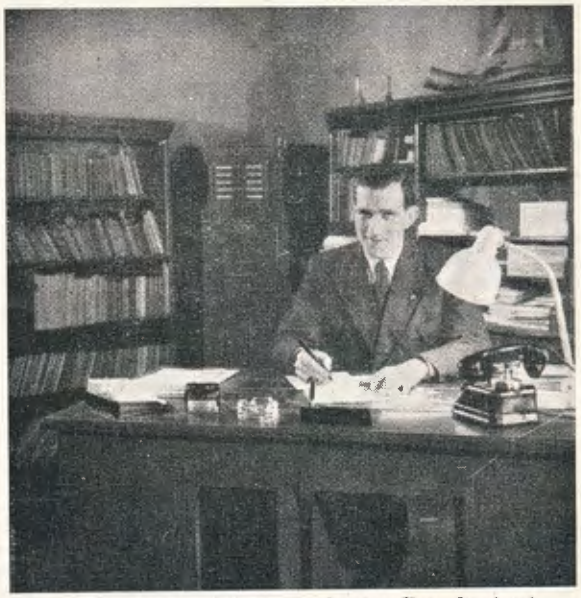

Zehngraff ved Skrivebordet paa Korpskontoret. (Shlütter fot.)

Jake saa op, og hans sorte Øjne glimtede.

»Naa, og det var alt, hvad du saa. Spor, der intet betød.«

»Nej,« sagde Rocky. »Jeg bemærkede lidt mere. Jeg mener, at de er afsat af en temmelig høj Mand, der antagelig er kommet til Skade med sit venstre Ben en eller anden Gang.«

»Det siger du ikke,« spottede Brastow. »Fandt du ogsaa ud af, at han havde rødt Overskæg og knækket Næseben?«

Rocky lo og forklarede, hvoraf han havde sluttet sig til det.

»Hm.« Brastow rømmede sig. Han havde ikke Lyst til at tale mere om det; men det var klart, at han havde faaet noget at tænke paa.

»Du skulde have fulgt dem for at se, hvor de blev af,« brummede han. »Naa, det var een, der var ude at kikke efter mig og blev skuffet.«

»Men hvorfor skulde der være nogen, der interesserer sig for en Brandvagt?«

»Der er mange Tosser, der vil bruge mere Tid til at blive den Mand kvit, der har afsløret dem, end til at gøre noget godt. Og er der ikke 5—6 Driverter her i Omegnen, der er onde paa mig, fordi jeg har gjort dem Arbejdet her i Skovdistriktet for hedt. Hvilken som helst af dem vil gøre alt for at blive af med mig.«

Den næste Morgen var Rocky oppe ved Daggry for at være sikker paa at faa Morgenmaden i Orden. Brastow var allerede oppe og i Færd med at pudse en Revolver.

»Jeg troede ikke, vi maatte gaa med Vaaben,« vovede Rocky at sige.

»Vi maa kun, naar vi tror, vi kan møde Ulve eller andre Vilddyr.«

Brastow spiste i Tavshed og drog saa af Sted.

Rocky blev tilbage, noget forvirret. Han gik imidlertid i Gang med Arbejdet, gjorde Hytten grundigt ren og puslede med Haven. Hen paa Eftermiddagen begyndte han at gøre parat til Middagsmaden. Kl. 6 telefonerede Brastow — han havde kun et Par Kilometer hjem, og alt var i Orden. Rocky satte Maden over, og da Klokken var et Kvarter i 7, gik han ud for at se efter Brastow. Han var slet ikke til at se, selv om Rocky kunde se en stor Del af Vejen fra Hytten. Der maatte være noget galt. Han stod og spekulerede paa, hvad han skulde gøre, da der pludselig lød et Skud i Nærheden og kort efter 3 Skud. 3 Skud — det kunde kun betyde Ubehageligheder. Rocky styrtede af Sted ned ad Vejen, men kom i Tanker om, at han maaske skulde løbe 2 Kilometer, og satte Farten ned for at have Kræfter i Behold, naar han naaede frem, hvis der skulde blive Brug for dem. Han havde løbet ca. 1½ km, da han drejede rundt om en stor Klippe og saa noget mørkt paa Vejen foran sig.

»Jake,« kaldte han. »Jake.«

»Naa, du fandt ud af at komme herhen,« lød det træge Svar. »Jeg spekulerede paa, om du havde Fornuft nok til det.«

»Hvad er der i Vejen. Er De saaret?«

»Naturligvis ikke,« knurrede Brastow. »Jeg prøver bare at svømme paa Landjorden for at se, om det er muligt. Det er det. Jeg har svømmet 100 m.«

»Men hvad er der i Vejen?«

»Der var nogen, der prøvede paa at tabe en Sten paa mig, da jeg kom rundt om Klippen derhenne. De ramte ikke; men jeg forvred min Ankel. Det betyder intet, jeg kan bare ikke gaa. Nu er du her, men kan intet gøre, — jo, hent min Aftensmad.«

»Jeg vil bringe Dem tilbage til Hytten,« svarede Rocky.

»Lad være at skabe dig. — Halvanden Kilometer. Det kan du ikke klare.«

«Har De aldrig hørt om Brandmandstaget?«

Brastows Øjne glimtede: »Nej, — og min Far var endda Brandmand. Er det en eller anden Spejderleg?«

»Nej. — Spejderne bruger det; men det gør Brandmændene ogsaa.«

Uden yderligere Forklaringer tog han Brastow i et Brandmandstag og begyndte at gaa.

»Det er udmærket, Brastow,« sagde han. »Jeg kunde bære Dem tre, fire Kilometer.« Han gik forsigtigt tilbage ad Vejen og passede paa ikke at snuble.

»Hvem gjorde det?« spurgte han.

»Jeg ved det ikke,« gryntede Brastow, »det vil sige, jeg kan ikke bevise det. Jeg har vidst hele Dagen, at han var efter mig, og jeg har passet vældigt paa. Derfor fik han mig heller ikke.«

»Vilde han slaa Dem ihjel?«

(Sluttes Side 75.)

SCT. GEORGS

Hvorfra har B.-P. hentet sine Ideer?

Fornyelsen af Spejderløftet er nu blevet en saa almindelig og fasttømret Ting paa denne Dag, at det vilde være interessant at finde Oprindelsen frem. Vor Stifter, *Baden-Powell*, skrev bl. a. følgende i sit The Outlook i det engelske Spejderblad »The Scout« i 1914 — Februar Maaned — »Jeg haaber at faa Sct. Georgsdag vedtaget som den Dag, paa hvilken Spejderførere, RS-Spejdere Patruljeførere og Spejdere vil gennemse deres Haandbøger, genopfriske deres Ansvarsbevidsthed og forny deres Løfter for den kommende Sæson. Sct. Georg er Spejdernes Skytshelgen, og deres særlige Iagttagelse af hans Dag vil bringe alle Spejdere hele Verden over i nærmere Berøring med hinanden.« En Maaned efter udtrykte han Haabet om, at der ved denne Lejlighed specielt vilde blive lagt Vægt paa, at Sct. Georg er Ridderskabets og Kavalleriets Skytshelgen. I Maj meddelte B-P, at han havde modtaget Budskaber fra Imperiet. Frankrig, Amerika, Holland, Belgien. Danmark, Sverige, Spanien, Norge, Ungarn, Schweitz, Böhmen, Italien, Østrig, Tyskland og Rusland om Sct. Georgsdage.

Et Aar efter havde Ideen udviklet sig, idet han mente, at »det var en god Lejlighed til at minde Spejderne om den aandelige Baggrund for deres Spejderarbejde.« I 1916 blev Spørgsmaalet om, hvorvidt Ulveungerne delte Sct. Georg med Spejderne, besvaret: »Selvfølgelig gør de det. Derfor bør ogsaa Ulveungerne have deres Parade.« Der er muligvis her en Hentydning til, at dette er en af de Lejligheder, hvor Spejdere og Ulve ikke absolut bør være sammen. Der er ingen Tvivl om, at Hentydningen paa samme Tid til, at Sct. Georg var Skytshelgen for saavel Spejdere som for Kavalleriet skyldtes Krigsatmosfæren, men man fristes til at spørge sig selv, om det er mere end et Tilfælde, at næsten alle engelske Spejderførere har været Kavallerister.

For at ikke et for snævert Syn skulde blive anlagt, blev vi i 1917 mindet om, at Sct. Georg ikke vilde vedblive med at være Englands eller Ruslands Skytshelgen, men derimod Skytshelgen for Ridderlighed og Spejderarbejde over hele Verden.

Tidligt i Tyverne foreslog B-P, at en ny Maade at festligholde Dagen paa burde prøves ved, at man fandt nogle af Historiens store Mænd frem og fortalte Spejderne om deres Liv. Til de, for hvem dette ikke har nogen Betydning. kan maaske det følgende være af Værdi.

Sagnet om Sct. Georg.

Først og fremmest maa vi ikke blive vildledt af Gibbon — en berømt engelsk Historieskriver (1737—94) —, der forveksler vores Sct. Georg med den svigagtige »Værnemager«, der solgte daarligt Kød til de romerske Legioner. Den rigtige Sct. Georg blev født i Lydia i Sarons Dal *d. 23. April* af adelige, kristne Forældre. Sarons Dal ligger langs Kysten af Palæstina

---

Spejdersport i

De østeuropæiske Spejderkorps' Skæbne.

Østeuropa er i Almindelighed kun sjældent omtalt i Forbindelse med Spejderbevægelsen, men netop derfor vil det uden Tvivl interessere alle danske Spejdere at høre, hvilken Udvikling, Spejdersporten har haft i de slaviske Lande. Ganske vist er Rapporterne derfra stadig faatallige, og for nogle Landes Vedkommende er Ungdomsorganisationernes Skæbne endnu uvis. Dette gælder f. Eks. Polen, hvor Spejdersporten altid har haft dyb Rod i Befolkningen, og hvor Spejderbevægelsens Stilling ganske kommer til at afhænge af den Fremtid, der bliver det polske Folk til Del.

For Czekoslovakiets Vedkommende er det imidlertid en stor Glæde at kunne meddele, at Spejdersporten efter en meget haard Modgang under Krigen nu gaar frem med rivende Fart.

Hvordan gik det under Krigen?

Det czekoslovakiske Spejderkorps er stiftet i 1911 af Professor A. B. Svojsik, og saa stor Betydning har denne Mands Indsats haft for Korpset, at Drenge- og Pigespejdere aarligt paa Fødselsdagsfesterne mindes deres første Leders store Arbejde. Sidste Aar, 1946, havde Korpset bestaaet i 35 Aar, og Aaret blev til Ære for Stifteren kaldt Svojsik's Aar.

Ved Krigens Begyndelse var Korpset vokset til 60,000 Drengespejdere plus et betydeligt Antal Pigespejdere. Den 4. November 1940, et Aar efter Krigens Begyndelse, blev imidlertid al Fremgang stoppet, idet Gestapo nedlagde Korpset, og hvad der var værre, alle Førere blev sat i Koncentrationslejr. Dette stoppede dog paa ingen Maade Medlemmernes Aktivitet, idet Drenge- og Pigespejdere i et stort Antal gik ind i Undergrundsbevægelsen.

Nu gaar Spejderarbejdet fint.

Det illegale Arbejde vedvarede, lige til de Allierede befriede Landet. Spejderne sluttede nu straks op om Korpset igen; tidligere nedlagte Enheder blev igen oprettet, og nye kom til i et Antal, der sprængte alle Rammer. Faa Maaneder efter Krigens Ophør viste Statistikken en Stigning paa flere Hundrede Procent, og Antallet blev ved at stige. Ved Udgangen af 1945 talte Korpset 300,000 Drengespejdere eller 2 pCt. af Befolkningstallet (mod 1 pCt. i Danmark). Indadtil er Korpset præget af intenst Arbejde for at dygtiggøre de mange nye Medlemmer og for at indhente det forsømte. Udadtil er Bestræ-

EORGS

ogsaa Ulveungerne have deres Parade.«
Der er muligvis her en Hentydning til, at dette er en af de Lejligheder, hvor Spejdere og Ulve ikke absolut bør være sammen. Der er ingen Tvivl om, at Hentydningen paa samme Tid til, at Sct. Georg var Skytshelgen for saavel Spejdere som for Kavalleriet skyldtes Krigsatmosfæren, men man fristes til at spørge sig selv, om det er mere end et Tilfælde, at næsten alle engelske Spejderførere har været Kavallerister.

For at ikke et for snævert Syn skulde blive anlagt, blev vi i 1917 mindet om, at Sct. Georg ikke vilde vedblive med at være Englands eller Ruslands Skytshelgen, men derimod Skytshelgen for Ridderlighed og Spejderarbejde over hele Verden.

Tidligt i Tyverne foreslog B-P, at en ny Maade at festligholde Dagen paa burde prøves ved, at man fandt nogle af Historiens store Mænd frem og fortalte Spejderne om deres Liv. Til de, for hvem dette ikke har nogen Betydning, kan maaske det følgende være af Værdi.

Sagnet om Sct. Georg.

Først og fremmest maa vi ikke blive vildledt af Gibbon — en berømt engelsk Historieskriver (1737—94) —, der forveksler vores Sct. Georg med den svigagtige »Værnemager«, der solgte daarligt Kød til de romerske Legioner. Den rigtige Sct. Georg blev født i Lydia i Sarons Dal *d. 23. April* af adelige, kristne Forældre. Sarons Dal ligger langs Kysten af Palæstina

Spejdersport i Czekoslovakiet.

Hvordan gik det under Krigen?

Det czekoslovakiske Spejderkorps er stiftet i 1911 af Professor A. B. Svojsik, og saa stor Betydning har denne Mands Indsats haft for Korpset, at Drenge- og Pigespejdere aarligt paa Fødselsdagsdagene mindes deres første Leders store Arbejde. Sidste Aar, 1946, havde Korpset bestaaet i 35 Aar, og Aaret blev til Ære for Stifteren kaldt Svojsik's Aar.

Ved Krigens Begyndelse var Korpset steget til 60,000 Drengespejdere plus et betydeligt Antal Pigespejdere. Den 4. November 1940, et Aar efter Krigens Begyndelse, blev imidlertid al Fremgang stoppet, idet Gestapo nedlagde Korpset, og hvad der var værre, alle Førere blev sat i Koncentrationslejr. Dette stoppede dog paa ingen Maade Medlemmernes Aktivitet, idet Drenge- og Pigespejdere i et stort Antal gik ind i Undergrundsbevægelsen.

Nu gaar Spejderarbejdet fint.

Det illegale Arbejde vedvarede, lige til de Allierede befriede Landet. Spejderne sluttede nu straks op om Korpset igen; tidligere nedlagte Enheder blev igen oprettet, og nye kom til i et Antal, der sprængte alle Rammer. Faa Maaneder efter Krigens Ophør viste Statistikken en Stigning paa flere Hundrede Procent, og Antallet blev ved at stige. Ved Udgangen af 1945 talte Korpset 300,000 Drengespejdere eller 2 pCt. af Befolkningstallet (mod 1 pCt. i Danmark). Indadtil er Korpset præget af intenst Arbejde for at dygtiggøre de mange nye Medlemmer og for at indhente det forsømte. Udadtil er Bestræbelserne for at bringe Befolkningen Kendskab til Spejdersporten og Kundskab om dens Værdi bemærkelsesværdig. Dette Arbejde fortsættes i 1947, og Kernen i det er en Spejderudstilling af stort Format, der skal finde Sted til Efteraaret i Prag, og hvis Opgave det er at illustrere for Publikum Spejdernes Kamp mod Tyskerne under Besættelsen, samt Arbejdet paa Møder og Ture. Det haabes ogsaa, at udenlandske Spejdere kan være til Stede ved den Lejlighed og fortælle om Spejdersporten i andre Lande. Ogsaa i materiel Henseende har de czekiske Spejdere haft stor Fremgang, og her er de naaet videre end Spejderne i Danmark, idet Specialafdelinger af motoriserede Troppe, Søspejdere og Luftspejdere er indført.

Arbejdet paa Dygtiggørelsen af Spej-

DAG 1947

Syd for Carmelbjerget og Vest for Jordandalen.

Georg tjente i den romerske Hær under Kejser Diokletian, som var Kejser fra 284 til 305, og han opnaaede at blive Militærtribun. Han kæmpede i den persiske Krig, der sluttede i 298, og ogsaa i Ægypten i 295. Diokletian forfulgte paa grusom Maade de Kristne i den sidste Del af sin Regeringstid, og i 301 bekendtgjorde han en Bestemmelse om, at alle, der ikke vilde afsværge deres kristne Tro og sværge Troskab til Kejseren, vilde blive dræbt. Dette fik Georg til at tage en afgørende Beslutning. Efter at have uddelt en stor Formue, som han havde arvet fra sin netop da afdøde Mor, til de fattige, gik han til Diokletian og erklærede frygtløst overfor ham, at han vilde vedblive at være Kristen. Han rev saa sit Bælte af og smed det paa Gulvet foran Kejseren som Tegn paa, at han nægtede at fortsætte med sin militære Tjeneste og sin Troskab overfor Kejseren.

Omkring to Aar senere blev han bragt for Kejseren efter i Nikomedia at have nedrevet nogle Opslag om Dødsstrafbestemmelserne. Der er ingen Tvivl om, at hans Tilintetgørelse af Baccustemplet i Thessalonikien i Grækenland nogle Aar tidligere ikke var blevet glemt. Skønt fængslet og tortureret kunde ingen Lidelser faa ham til at tage sine Ord til sig igen. — Han led Martyrdøden *Langfredag d. 23. April Aar 303.*

Hans Lig blev ført fra Nikomedia til Lydda over Marmarehavet og Hellespont — nu kaldet Dardanellerne, men paa den Tid længe kendt som Sct. Georgs Arm. Ruten fortsatte gennem Thessalonikien, Skyros, Beirut og Joppa. I hans Fødeby Lydda byggede Constantin den Store en Kirke over hans Grav; den fik Navnet Sct. Georgs Kirke, og i mange Aar var Lydda kendt under Sct. Georgs Navn.

Sct. Georg og England.

Hvis vi vender os mod Spejderbevægelsens Hjemland, England, vil vi se, at et kirkeligt Raad i Oxford i 1222 bestemte, at *hans* Dag, d. 23. April, skulde iagttages med speciel Æresfuldhed. Hosebaandsordenen eller Sct. Georgs Orden blev indstiftet af Edward III, da han blev gjort til Skytshelgen for England. Edward IV genopbyggede Sct. Georgskapellet i Windsor i 1475 til Sct. Georgsridderne, den fineste Orden indenfor Ridderskabet. Mange Spejdere baade i og udenfor England vil huske denne smukke Bygning fra de mange Spejdergudstjenester, der blev afholdt dèr før Krigen.

Det var Sct. Georgs røde og hvide Banner, Englænderne kæmpede under ved Crècy, Poitiers og Agincourt; ved den sidstnævnte var Krigsraabet: »Med Gud for Harry, England og Sct. Georg!« Det var i 1415. 500 Aar senere blev Slaget ved Ypres udkæmpet paa Sct. Georgsdag, og to Dage senere landede Englænderne og the Anzcs (Australian and New Zealand Army Corps) ved Dardanellerne.

Sct. Georgsdag 1918 startede Admiral Sir Roger Keyes, som han dengang var, med Zeebrugge som Maal, idet han gav det berømte Signal: »Sct. Georg for England!«

Sct. Georg og Spejderne.

Alt dette synes maaske nok at være et meget snævert engelsk Syn, men Sct. Georg har jo længe før Spejderbevægelsen været engelsk Skytshelgen. Som det er nu, hvor Spejdere fra alle Nationer har taget ham som Ideal-et, der lyser foran dem i deres Spejderarbejde, kan vi jo ikke andet end glæde os over, at ogsaa andre end Spejderne benytter hans Navn, naar store Ting skal ske.

Det krævede stort Mod af Sct. Georg at rive Bestemmelserne om Dødsstraf ned og maaske endnu større at fremstille sig, som han gjorde det for Diokletian, men meget hyppigt kræves der mindst lige saa stort Mod af os Spejdere for at holde det Løfte, vi gav, og den Lov, der er vor Lov.

Husk det — — — *og gør Jert bedste!*

(Fra Engelsk ved *Børge M. Christensen.*)

Czekoslovakiet.

belserne for at bringe Befolkningen Kendskab til Spejdersporten og Kundskab om dens Værdi bemærkelsesværdig. Dette Arbejde fortsættes i 1947, og Kernen i det er en Spejderudstilling af stort Format, der skal finde Sted til Efteraaret i Prag, og hvis Opgave det er at illustrere for Publikum Spejdernes Kamp mod Tyskerne under Besættelsen, samt Arbejdet paa Møder og Ture. Det haabes ogsaa, at udenlandske Spejdere kan være til Stede ved den Lejlighed og fortælle om Spejdersporten i andre Lande. Ogsaa i materiel Henseende har de czekiske Spejdere haft stor Fremgang, og her er de naaet videre end Spejderne i Danmark, idet Specialafdelinger af motoriserede Troppe, Søspejdere og Luftspejdere er indført.

Arbejdet paa Dygtiggørelsen af Spejderne er meget stort, hvorfor et betydeligt Antal Førertræningslejre er nødvendigt. I 1946 er saaledes afholdt et Antal Divisionslejre, 3 Distriktslejre og en Landsførerlejr, ledet af Landets største Eksperter.

Til Sommer vil vi uden Tvivl faa en Del czekiske Spejdere at se i Jamboree'en. For øvrigt skal Czekerne selv have en stor Korpslejr i Begyndelsen af Sommerferien, i hvilken 30,000 Spejdere fra alle Dele af Landet skal deltage. Det bliver en Begivenhed af stor Betydning for Spejderarbejdet, og Forberedelserne er i fuld Gang. Czekerne er indstillet paa at gøre deres bedste for at vise Publikum og de udenlandske Besøgende, hvoraf der vil blive mange, Styrken i det nyopstaaede Korps.

pr.

Muhammedanerne kan lære os noget.

Rejsebrev fra Asger Bindslev.

Nebk, den 24. 1. 47.

Kære Spejderkammerater!

Det er længe siden, altfor længe siden, I sidst hørte fra mig. Først maa jeg ønske jer godt Nytaar; Gud give, det maa blive et virkelig godt Aar for hver af jer, ja, for hele vort gamle Korps. Sidste Gang, jeg skrev, lovede jeg at fortælle jer noget om Muhammedanismen, den mærkelige Religion, som Størstedelen af Mennesker her ude tror paa. Jeg kalder det en mærkelig Religion, fordi der næppe i hele Verden findes en Religion, der har den Magt over sine Tilhængere som Muhammedanismen, og saa er det jo den næststørste af alle Religioner, idet der kun er Kristendommen, der har flere Tilhængere end Muhammedanismen; man regner med, at der findes omkring 230 Millioner Muhammedanere i Verden. Jeg sagde, at Muhammedanismen, Islam, som den ogsaa kaldes, har et saa mægtigt Greb om sine Tilhængere, og det viser sig blandt andet derved, at hvis der i en Muhammedaners Paahør skulde være én, som gav sig til at angribe Islam, saa vilde han blive Fyr og Flamme, selv om han maaske ikke til daglig var særlig ivrig, og hvis det skulde ske, at en Muhammedaner herude vilde gaa over til Kristendommen, saa maatte han være forberedt paa, at hans egen Familie vilde dræbe ham, i det mindste vilde de gøre Livet saa uudholdeligt for ham, at han vilde blive nødt til at rejse bort. Ja, de fleste Muhammedanere vilde sikkert uden Tøven sætte deres Liv ind for deres Tro, selv saadanne, som ikke til daglig viste nogen særlig Iver, og hvor mange tror I, det vilde gælde af Mennesker i de saakaldte kristne Lande? Der er meget stor Forskel i denne Henseende paa den almindelige Muhammedaner og den jævne Kristne. I kan nok forstaa, at en saadan Religion vil præge Livet i Landet her. En af de Ting, som til Stadighed minder en om, at man er i et muhammedansk Land, er Muezzinens Kald til Bøn. Bønnen er en af de 5 Hovedsøjler i Islam. De andre er jo Trosbekendelsen, Fasten, Almissegivning og Pilgrimsrejsen til Mekka. Det er Pligt for den troende Muhammedaner at bede 5 Gange daglig: ved Solopgang, ved Middagstid, midt om Eftermiddagen, ved Solnedgang og en Gang om Natten, og til hver af disse Bedetider gaar der en Udraaber (en Muezzin) op i et af de slanke Taarne, der findes ved enhver Moske (den muhammedanske Kirke) og raaber ud, at nu er det Bedetid. Det er altsaa i Stedet for vore Kirkeklokker. Saa véd Folk, at nu er det Bedetid, og de gør sig parat til Bøn; man skal vaske sig inden og have rent Tøj paa, og saa begynder selve Bønnen, som bestaar i, at den bedende indtager en Række forskellige Stillinger, dels knælende, dels staaende, samtidig med, at han ved hver ny Stilling fremmumler bestemte Bønsformularer. Det er meget betydningsfuldt, at Bønnen gennemføres nøjagtigt efter Forskriften, ellers er den uvirksom, ja, den bedende staar endda i Fare for at krænke Gud og nedkalde hans Vrede over sig og gøre sig fortjent til Straf i Helvede. Det er derfor meget pinligt, hvis der skulde komme en Flue og distrahere den bedende ved at kilde ham; hvis han jager den bort, ja, hvis han bare tænker paa den, saa er hele Bønnen uvirksom, og han maa begynde forfra.

Muhammedanerne kan til Hverdag bede hvorsomhelst; derfor bliver man ikke sjældent Vidne til at se en Muhammedaner ligge og bede ved Vejkanten, hvis Bedetimen har overrasket ham, inden han kom hjem eller hen i Moskeen, saa kan han jo heller ikke faa sig vasket, men Forskrifterne lærer, at hvis der ikke kan skaffes rindende Vand (stillestaaende Vand regnes for urent, selv om det er krystalklart, og rindende Vand for rent, selv om det er helt snavset), saa kan man »vaske sig i Støv« (om dette sidste vilde vi nok sige, at det ridser og renser ikke!). En Ting maa man jo indrømme den Muhammedaner, der saaledes beder paa aaben Gade, at han ikke er bange for at være sin Tro bekendt, og det kan være noget, vi har godt af at blive mindet om.

Allerede tidligt maa Bønnens Alvor gaa op for en lille muhammedansk Dreng, for naar han er 7 Aar gammel, skal hans Far begynde at lære ham, hvorledes han skal bede, og efter Religionens Forskrifter skal han, naar Drengen er 10 Aar gammel, slaa ham, hvis han ikke udfører sin Bøn efter Forskrifterne. Det er jo dog en Præstation, denne Bøn, for en Del Bønner gentages mange Gange ved hver Bedetid, saa at visse af Bønnerne bliver bedt indtil 75 Gange daglig. Tænk jer nu, hvor meget der bliver bedt i den muhammedanske Verden; det er nemlig saaledes, at det her foreskrevne Antal Bønner er kun lige det nødvendige Minimum, mange beder mere, og som tidligere nævnt har Religionen her et langt stærkere Tag i Mennesker end i de kristne Lande, saa en langt større Del af Befolkningen overholder Bønnerne saa nogenlunde, mere end Mennesker hos os i Almindelighed søger til Kirke og lignende.

Ser I, Drenge, vi har jo lært at bede i Jesu Navn, og vi véd, at naar vi beder i hans Navn, hører Gud vor Bøn. Vi har noget at lære af Muhammedanerne, vi skal lære af dem at bede regelmæssigt, baade Morgen og Aften, glem ikke Morgenbønnen, inden I begynder Dagen; men foruden det skal vi lære, at vi kan komme altid og allevegne i Dagens Løb til Gud i Bøn, baade med de Vanskeligheder, der møder os, men ogsaa med vor Tak, for vi har alle saa uendelig mange Ting at sige Gud Tak for. Lad Muhammedanerne minde os om det. Husk nu ogsaa paa dette, hvis I skulde faa Filmen at se.

Stor Spejderhilsen! *Asger Bindslev.*

Hamedie Moskeen i Damaskus.

Drengenes Trekamp

Atter i Aar afholdes Drengenes Trekamp, en Idrætskonkurrence mellem UA, FDF og KFUM-Spejderne, og der kæmpes for fjerde Gang om den af Kronprinsen udsatte Pokal, som i 1943 blev vundet af Landerupgaard FDF, i 1944 og 1946 af Bregnegaard Gruppe. Pokalen skal vindes tre Gange for at blive Ejendom, saa det bliver spændende at se, hvem der løber af med Trofæet denne Gang.

Der vil blive udsendt Meddelelse til Grupperne angaaende Indmeldelse m. m., men vi kan allerede nu meddele, at Indmeldelsesfristen slutter den 15. Maj, og selve Konkurrencen finder Sted i Dagene 1.—10. Juni.

KFUM's Idrætssekretær, Ingvar Jensen, fortæller nedenfor lidt om Træningen til Konkurrencen. Studér dette, og tag saa fat af alle Kræfter; det skulde gerne blive en af Korpsets Grupper, som i Aar løb af med Sejren.

— — —

Træningen.

Jeg kan ikke love dig bestemt, at dine Resultater bliver bedre, fordi du i Forvejen gaar i Træning; der spiller nemlig mange Ting ind, som der ikke er Plads til at redegøre for her, men jeg kan love dig nogle fornøjelige Øjeblikke, mens du gaar og pusler med dette her. Og den Dag, Konkurrencen finder Sted, staar du ikke famlende og usikker overfor noget nyt, men er velorienteret med en stor Portion Selvtillid i Ryggen.

Niels Holst Sørensen bliver Nr. 2 ved Europamesterskabet i 400 m (til venstre).

60 m Løb.

Liggende Start. Anbring Hænderne tæt op til Startlinien, den forreste Fod 1—1½ Fodlængde fra Linien. Det bageste Knæ anbringes ud for forreste Fod. Hullerne graves nu, hvor Fødderne berører Jorden. De graves saa dybe, at ca. Halvdelen af Foden kan være i dem, og med skraa, fast Bagvæg.

»Paa Plads!« — Du gaar i Hullerne uden at ødelægge Bagvæggen. Hvil paa Fødderne, højre Knæ og begge Arme og slap helt af, se skraat fremad. (De fleste ligger med venstre Fod forrest).

KRONPRINSENS POKAL

»Færdige!« — Løft det bageste Knæ i Højde med forreste Hæl og læn Vægten over paa Armene og forreste Fod. Pres Hælene tilbage, saa Fodleddet ikke giver efter i Afsættet. »Løb!« — Kroppen bringes i Fald ved at slippe med Hænderne, samtidig strækkes bageste Ben. Brug Armene og tag korte Skridt til at begynde med. Starteren skal staa bag Løberne, og der er ca. 2 Sek. mellem de to sidste Kommandoord. Træning: Mange Starter, 15—20 m hver. Aldrig træne paa den fulde Distance, derimod gerne 30 m Løb i ¾ og fuld Fart. Kun et enkelt 60 m Løb pr. Træningsaften. Alm. Fejl: Halen for højt i Færdigstillingen og de første Skridt for lange.

Længdespring.

Springets Længde afhænger af Tilløbets Fart og Springets Højde. Øv derfor flittigt Tilløbet og Afsættet uden at tænke paa at maale med Maalebaand. Afsæt et Mærke, hvor Tilløbet begynder, ca. 20 m fra Planken. Flyt det frem eller tilbage, saa du tilsidst rammer Planken med Springbenet hver Gang uden at træde over.

Springets Forløb er følgende: 1) Fuld Fart i Tilløbet, 2) sæt hele Foden i Planken, saa Farten fremad omsættes i en opadgaaende Bevægelse, 3) Armene løftes op, 4) Hoften presses frem, 5) Benene føres i Nedspringet strakte fremad og Armene tilbage, 6) Armene svinges til sidst fremad, for at du ikke skal sætte dig paa Halen.

Træning: 30 m Sprinterløb. En Snor 30—50 cm over Jorden vil lære dig at faa Højde paa Springet.

Alm. Fejl: For langsomt og uregelmæssigt Tilløb. Intet Afsæt og derfor ingen Højde. Armene er ikke løftede.

Kuglestød.

Til at begynde med skal du ikke bruge Kuglen, derfor kan dette godt indøves hjemme i Dagligstuen, men pas paa Gulvvasen og Akvariet. 1) Staa i smal Bredstilling med Siden (venstre) mod Stødretningen. 2) Før (højre) Haand uden Kugle op til Halsen, løft Albuen ud til Siden. 3) Foretag en Rotation i Hoften, saa begge Skuldre og Brystet peger lige fremad i Stødretningen, og bageste Hæl løftes. 4) Læg nu Vægten over paa bageste Ben og bøj godt ned i Knæene og Overkroppen lidt fremover. Hernedefra skal Stødet hentes. 5) Stræk nu Knæene og foretag Rotationen i een hurtig Bevægelse. Det staaende Kast øves først uden, siden med Kugle. (Modsat Arm holdes løst udfra Kroppen.)

Tilløbet indøves ogsaa først uden Kugle. Indtag Bredstillingen med Armene paa Plads, som om Kuglen var der. Opnaa Balance paa bageste Ben. Foretag et Hink indad mod Ringens Midte. Landingen foregaar paa hele Foden og med stærkt bøjet Knæ. Hernedefra begynder saa Stødet.

Træning: Som ovenfor beskrevet først uden Kugle mange Gange. Alm. Boldkast, se dog Forskellen mellem Stød og Kast. Alm. Fejl: Kuglen ligger for langt inde i Haanden, den skal hvile ude paa Fingrene. Kuglen holdes ikke helt ind til Halsen. I Afleveringen sænker de fleste den venstre Skulder.

Ingv. Jensen.

Jesse Owens.

Kære Patruljefører!

Ja, saa har jeg lovet, at vi denne Gang skulde se paa de Breve, der er kommet ind til Patruljeførerens Side. Og lad os gøre det.

Først bringer Kegeo, fung. PA i Kronhjortene i Skovfolket, en god Idé. Da Patruljen trængte til nogle Penge, gik den i Gang med Dukketeater og opførte en Komedie for Ulveflokken. Det blev en vældig Sukces! I nær Fremtid skal de spille »Skatteøen« og haaber derved at faa endnu flere Penge i Patruljekassen. Jeg synes, det er en fin Idé, og det er jo ikke absolut nødvendigt at tjene Penge paa det, det kan laves som en Good-turn til Fornøjelse for begge Parter. I samme Brev spørger en PF om, hvad han skal gøre ved nogle »Tøsedrenge«, som altid er »forkølede«, naar de skal paa Tur. Det er jo et Vinterproblem, og det skal nok gaa over, naar Solen blir' Herre og Bygerne færre. Men jeg kunde tænke mig, det vilde hjælpe, om der blev skabt en stærkere Forbindelse med Drengenes Forældre, saaledes at de blev holdt godt orienteret om, hvad der skal ske, saa man faar dem med paa sit Parti, — her vil PM i Hjemmene kunde betyde noget, og ogsaa saa ofte som muligt at lade Turene starte fra de mest genstridiges og »forkølede«s Hjem. Jeg vil ved en senere Lejlighed komme ind paa noget om Patruljeforældremøder.

En Egern-PF fra Himmerland, O. S. fortæller om, at hans Patruljes Medlemmer er ved at tabe Interessen, og vi er vist enige om, at det skyldes, at PM-Programmerne er for kedelige. Jeg kan af det Skema, der følger med i Brevet, se, at der er 50 Min.s Instruktion af PMs ialt 90 Min. — og det er for meget. B. P. har engang skrevet, at Spejderkundskaberne skal erhverves ved Lege og Øvelser, og det er skam ikke helt ved Siden af. PF maa ikke staa og figurere som Lærer, der skal være flere Lege og Smaakonkurrencer. Det behøver saamænd ikke at være særligt indviklet, bare saadan, at det i saa lang Tid som overhovedet muligt er alle Patruljens Medlemmer, der bestiller nonoget. Videre slaar O. S. fast, at en PA ikke bare er til Pynt, han skal ogsaa være medansvarlig for Patruljens Liv og Virke. Der holdes et maanedligt Stabsmøde, hvor PF og PA drøfter Fremtiden, lægger Planer og fordeler Jobbene mellem sig.

En Ræve-PF er glad for PF-Siden (det er der flere, der har udtrykt — Tak!) og har som Vanskelighed at faa Patruljen til at synge. Jeg kan godt forstaa, det kan være svært, men prøv at faa digtet en Patruljesang, det kan hjælpe vældigt at faa sit eget at tone ud i. Han spørger, om der er andre, der har gode Raad?

Stigende Pil gør opmærksom paa, at Patruljen maa have en Stiftelsesdag. Hans Patrulje samles paa deres i Hulen, og for at gøre Aftenen festlig, indbydes Gruppens »vandrette« Førere. Der serveres Kakao med medbragt Brød, PF holder Festtale med Oversigt over Patruljens svundne Leveaar, Mødeprocenten, Duelighedstegn m. v. Dernæst Underholdning, Oplæsning, Musik. GF slutter Aftenen. Som Stigende Pil rigtigt bemærker, er en saadan Aften med til at skabe Begejstring og Arbejdslyst — og det er jo det, der skal til!

Saa er der en Hilsen til dig fra Rovfugletroppens PF'ere. De har erkendt, at det at være PF kan være en Kamp, der kan blive haard — men at det ligesom bliver lettere ved Tanken om, at der over hele Danmark — jeg vil tilføje: hele Verden — findes Hundreder — Tusinder, som har de samme Opgaver paa Vej til Maalet, Løftets store Maal.

Til Slut, Tak for Brevet fra N. H. i Vendsyssel — det bliver besvaret direkte. Og forresten ogsaa Tak til alle jer andre, der har skrevet. Det er hyggeligt at se, mer af samme Slags — straks.

Hilsen og Haandslag fra

Tro nu ikke, at jeg sidder i Kupéen hele Tiden, nej, denne Gang stiger vi af Toget, og du faar Lov til at høre, hvad jeg foretager mig, naar jeg besøger en Gruppe.

Vi begynder med et Flokmøde Kl. 19. Ulvene møder næsten altid præcist, og man kan mærke paa dem, at de glæder sig til at komme til Møde.

Saa gaar vi ind i Junglen, alle Ulve er klar til Ulvehylet, som jo skal være et Hyl, og ikke noget som bliver hvisket frem, og derefter følger Ulvesangen. Saa sidder vi alle paa Gulvet og er ganske stille et Øjeblik, nu be'r vi Gud om, at han vil give os en god Aften, og det gør vi, fordi vi ved, at naar Gud er med, faar vi altid det bedste ud af det. Det er altsaa Begyndelsen paa Flokmødet, og saa gaar det for fuld Fart hele Aftenen med Leg, Sang og Prøver — altsammen noget som er hentet ude fra Junglen, men som vi ogsaa har Brug for i det daglige Liv. Til sidst er vi igen stille, men det sker ofte, at vi alligevel bliver forstyrret, for Spejderne, som skal til Tropmødet, er allerede kommet, og saa lyder der Raab og Skrig, de farer op ad Trapperne og ned igen. Jeg har saa tit undret mig over, hvorfor der altid skal være en saadan Ballade før Mødet, for saadan er det næsten over hele Landet. Naa, men vi er nu i fuld Gang med Tropmødet, det var nu ikke alle, som var med til at lave Ballade før Mødet, for der er allerede fire, der er kommet for sent — og hvad er det, nogen uden Uniform — naa, du kommer fra Skole — men hvad saa med dig? Den ligger derhjemme — ja, saa maa du hjem efter den i en Fart, du er jo til Spejdermøde og ikke i Cirkus. Hvor spilder vi megen Tid med jer, der kommer for sent; og jer, der ikke gider at trække i Uniform. Nu skal der Fart paa, for der er meget, vi skal naa i Aften, og saa gaar det hele Slag i Slag, og du kender jo Programmet.

Nu er Tropmødet færdigt, og du maa ikke være med mere, men du maa godt vide, at dine Førere og jeg tit sidder i mange Timer og taler om, hvad vi kan gøre, for at du kan blive en rigtig Spejder, og det sker ogsaa, at vi folder vore Hænder og be'r for dig.

Denne lille Artikel har som Mission at holde din glæden-dig- og Forventning til RS-Landslejren d. 6.—12. Juli frisk og vaagen. Disse Data har vel efterhaanden slaaet sig saa fast, at de ikke skrider ud af Bevidstheden. Da stævner alle grønne over 17-aarige Spejdere sammen for i nogle Dage at nyde og lære.

RIDDERSPEJDER
– eller hvad du nu kalder dig –
bemærk!

Hvorfor skulde jeg dog spilde 6 Dage med at tage i Landslejr, dem kan jeg sikkert bruge paa bedre anden Maade? er der maaske den, der vil spørge. Jeg skal søge at besvare Spørgsmaalet, først ved at sige, at det skal ikke være for Lejrudvalgets Skyld; det kommer nok ud over det store Arbejde, selvom der ikke skulde komme noget derudaf.

Du skal tage med simpelthen for din egen Skyld. Du skal her mærke, at du ikke staar alene med dine Idealer i denne desidealiserede Verden, og disse Idealer vil vi drøfte og prøve. Du skal lære at betyde noget, at blive en Personlighed, der kan gøre sig gældende i Hverdagen — at trække Vækkeure op, saa din Del af Danmark kan vaagne op til Dyst og Daad. Du skal repræsentere dit »Sted«, saa vi andre kan se, at der ogsaa der findes Fyre, vi kan kendes ved. Du skal bruge dine Kræfter i et pragtfuldt Terræn, i et af de smukkeste Partier af Danmark, som du her vil lære at kende fra Grunden. Det er ikke for ingenting, at Lejren er lagt ved Danmarks højeste Punkt — vi stiler højt og vil noget stort — og vi vil gøre det sammen. Det bliver enestaaende.

Det ses heraf tydeligt (saadan staar der altid i de højere Lærebøger efter en indviklet Udredning!), at det er din simple Pligt at være med. Er det ikke allerede sket, er det paa Tide, at du drøfter Ferieplan med din Principal el. l., at se efter, om Grejerne er i Orden, og om der er nogle af dine Kammerater, der trænger til et ekstra Skub. Det er paa Tide.

Pilen viser Lejrpladsens Beliggenhed.

Du har læst lidt om Lejrpladsen; den næste »Væbner« vil bringe det store om Landslejren — paa Linje med Jamboree-Opsatsen i Marts. Der vil alt sidste Nyt fra Udvalget kunne læses og det bliver utvivlsomt ikke kedeligt. Men det er altsaa en Aftale: vi mødes ved Knud Sø d. 6.—12. Juli!

Hvis nu — jeg tør næsten ikke skrive det — hvis det nu skulde hænde sig saa, at du ikke kan faa Ferie i det eftertragtede Tidsrum, saa læg Mærke til den Institution, der hedder FDA, Frivilligt dansk Arbejdstjeneste, som tidligere har arrangeret og nu atter i Sommer arrangerer frivillige Arbejdslejre. Det er et fortrinligt Foretagende, der samler unge fra hele Landet og fra alle Kredse til uegennyttigt Arbejde i Samfundets Tjeneste og til festlig og kammeratligt Samvær. I Sommer bliver Lejrene i Rise Hjarup nær Røde Kro i Sønderjylland den 20. Juli—10. August og ved Varnæs nær Aabenraa den 13. Juli—10. August.

Gast.

(Fortsat fra Side 69.)

»Ja, afgjort. Han vilde ikke bruge Bøsse, for det kunde afstedkomme en Masse Besværligheder. Men et Klippestykke, der rammer mig, det kan være et Ulykkestilfælde. Jeg skød efter ham, og det skræmte ham væk.«

»Hvem er det?«

»Ingen, du kender. Jeg vil selv tage mig af ham. Og ingen Snak om dette. Jeg kan intet bevise; men jeg ved det.«

Da de naaede Hytten, badede Rocky Brastows forstuvede Ankel med koldt Vand fra Bækken.

»Jeg er bange for, at Aftensmaden er kold«, sagde han, »nu skal jeg varme den.«

Da det var gjort, spiste Brastow i Tavshed. Han led paa en eller anden Maade; men sagde intet om det. Da han havde spist, humpede han hen til Sengen.

»Maaske bliver du nødt til at tage min Tur i Overmorgen.« brummede han.

»Naturligvis,« svarede Rocky. »Og nu vil vi lægge et varmt Omslag paa den Fod og skifte det igen om en Times Tid.« Han lagde et Omslag paa Foden.

Brastow havde krympet sig et Par Gange; men da Rocky var færdig, saa de mørke Øjne paa ham med et mærkeligt Blik, som han ikke kunde tyde.

»Og det var mig, der sagde, at jeg skulde passe paa dig,« mumlede Brastow. Han strakte sig paa Køjen og var tavs i nogen Tid. Saa sagde han:

»Hm. — Ja — jeg glemte noget. Tak — god Nat og Tak. Sig det ved Lejlighed til nogen, at Jake Brastow har takket dig.«

Leonard K. Smith.

15. Aargang ★ Nummer 4

Kun for RIDDERSPEJDERE

I AALINGAABRO GAAR DET GODT! I August 1946 blev Gruppeføreren tillige Føren for Kredsen, der da fyldte 1 Aar, og ved et RS-Møde blev Arbejdsmaade og Program fastlagt. Da RS-Føreren ikke kunde overkomme mere end 2 Møder om Maaneden, mens alle Kredsens øvrige Medlemmer vilde holde Møde hver Uge, blev vi enige om følgende: Hver 14. Dag leder RS-Assistenten Mødet, og her arbejdes væsentligt med Stof fra RS-Prøven og egentligt Spejderstof. De øvrige Uger ledes Møderne af RS-Føreren, og i Almindelighed er det en Travetur i Omegnen, og disse Ture har været en stor Sukces. Ikke alene har vi oplevet noget af Eventyret, f. Eks. en Tur gennem nogle store Engstrækninger en bælgmørk og stormende Novemberaften, der bød paa usædvanlige Opgaver i Orientering i Mørke — men vi faar rørt os godt, og ikke mindst bliver der Lejlighed til Samtaler, baade fælles Drøftelser og Samtaler paa Tomandshaand, hvor det ofte er, som om det er lettere for nogle at tale rent ud end i en oplyst Stue. Og naturligvis synger vi og udfolder vort gode Humør! Det sidste Møde i hver Maaned byder paa en Gennemgang af et »Kirkesamfund«, indledet med et Foredrag af RS-Føreren om Samfundets Historie og Lære o. s. v., efterfulgt af en Drøftelse, hvor der lægges særlig Vægt paa det værdifulde, som vi kan lære noget af. Resten af denne Aften optages af meget forskelligt. Een Aften drøfter vi et aktuelt Problem, en anden Gang holder vi Sangtime, eller vi har en Konkurrence, eller vi drøfter Muligheden for et udvidet Hjælpearbejde o. s. v. Vi har desuden i Reglen en maanedlig Søndagstur og deltager naturligvis i Gruppens sædvanlige Fællesforetagender. Og næsten alle Kredsens Medlemmer møder trofast til KFUM-Møder hver Uge!

Hvorfor gaar det saa godt? Lad mig nævne nogle enkelte Grunde. Kammeratskabet binder. Spejderaanden og Begejstringen er levende. RS-Føreren er en moden Mand, der baade vil og kan lægge og gennemføre et lødigt og interessant Program, der byder Opgaver, som interesserer Medlemmerne og giver disse Lejlighed til baade at nyde og at yde. Og lad mig saa tilføje, at det har vist sig meget værdifuldt med Møder uden RS-Førerens Tilstedeværelse! Det er, som om de menige Medlemmer føler sig endnu friere dèr, skønt Forholdet mellem Føreren og Kredsen iøvrigt er ganske storartet.

Har følgende Oplysninger Interesse? RS-Føreren er 38 Aar, Assistenten 21, de øvrige 17—20 Aar. Spejderalderen varierer fra 1 til 19 Aar.

Allingaabromanden.

* * *

RS-STÆVNERNE den 27. April 1947. Saa kaldes der paany til RS-STÆVNE, og denne Gang afholdes Stævnerne, som tidligere meddelt, samtidig i: AALBORG, SILKEBORG, KOLDING og RINGSTED.

For os, der har været med til RS-Stævner før, ja, da er der saavist ingen Grund til yderligere Omtale — endsige Reklame —, for vi har det som »den gamle Dragonhest«, der kender Hornets Klang og derfor straks stiller, naar der bliver kaldt; men for de Ridderspejdere, der i Aar skal med for første Gang — og lad det nu blive rigtig mange, der sparker »u«et fra umuligt og trodser alle tænkelige Hindringer — til dem skal der siges: *RS-Stævnedagen er en Dag fuld af afvekslende og herlige Oplevelser i glade Kammeraters Kreds.*

Stævnerne maa atter i Aar blive vellykkede, naar man ser paa det Program, der var skitseret i sidste Nr. af »Væbneren«. — Det er da baade højaktuelle og interessante Emner, der behandles, og gør *du*, den enkelte Ridderspejder, saa dit til, at Stævnet kan blive festligt og fornøjeligt, ja, saa er jeg sikker paa, at dette Foraars RS-Stævner vil gaa ind i Rækken af vellykkede og inspirerende Stævner.

Og saa husker vi, at *»hvor der er Vilje, er der ogsaa Vej«*, og det bør i denne Forbindelse betyde, at *den Ridderspejder, der vil til RS-Stævne, han skal ogsaa nok finde frem.*

Der vil i Aar blive forsøgt med en *KAMMERATAFTEN Lørdag Aften* og Indkvartering i Stævnebyen. Vi haaber, at saa mange som muligt vil møde op, saa vi kan blive rystet sammen til Søndagens Oplevelser, og saa er det ellers *SØNDAG den 27. April, vi »møder Mand af Huse«.*

FJENDER eller BRØDRE?

Pastor Niemøller har i det norske Tidsskrift »Kirke og Kultur« skrevet nedenstaaende Artikel, en Artikel, som har Bud til os alle:

Sammen med vort tyske Folk gaar vi en frygtelig Tid i Møde. I Decennier fremover maa vi arbejde og slide for at bygge alt det, som er blevet ødelagt, op igen. Først derefter kan vi tage fat paa Genopbygningen af vort eget Land. Og under disse kommende forfærdelige Aar vil vi hele Tiden faa at høre: Saadan skal det være, nu kan I spise den Kaal, I selv har spyttet i, og det til sidste Rest. — Og denne Haan og Spot vil komme til at ramme os i Dybet af vor Sjæl. Men vi kommer ikke til at finde os helt forladt i vor Fornedrelse. Der kommer til at findes Mennesker, som ikke vil lægge os Sten til Byrden, men tværtimod hjælpe os med at bære den. — Mennesker, som vil sige til os: Vi er og bliver jeres Brødre i Jesus Kristus. — Kan dette være saa vigtigt? Den Dag kan komme, da en saadan Hilsen vil være lige saa betydningsfuld for os alle, som et venligt Haandtryk er det i Dag for et af de ulykkelige og fortvivlede Mennesker i vor Midte. Det er muligt, at vi i et saadant Udslag af Brodersind fra vore udenlandske Brødre, som endnu i Gaar var vore Fjender, vil finde Hjælp til at finde tilbage til Troen paa, at Menneskelighed og Godhed og Kærlighed trods alt kan trives i vor Verden. Og det kan komme til at redde os ud af den Fortvivlelse, som truer med at overmande os, hjælpe os til at ville leve, og hvis det er Guds Vilje, ogsaa til at sulte og dø . . .

»Den mindste Smerte i vor Lillefinger er os til mere Ubehag og Besvær end Ødelæggelsen af Millioner af Medmennesker.« *(Hazlitt.)*

H - - n.

DEN BROGEDE SIDE

TI MINUTTER MED LIDT AF HVERT

Kludesamleren.

Naar vi skælder ud
over nedsat Køreplan og Togforsinkelser, skænker vi det ikke en Tanke, at det ikke engang er 150 Aar siden, George Stephenson byggede sit første Lokomotiv, der kunde opnaa den imponerende Fart af 6—7 km i Timen, og anlagde de første Jernbaner. En af disse var Jernbanen fra Liverpool til Manchester. Der var mange Vanskeligheder at overvinde. Egnens Beboere overfaldt Stephenson og hans Medarbejdere, slog deres Instrumenter i Stykker og ødelagde deres Arbejde. Stephenson holdt ud, og Banen blev planlagt; men Planen skulde forelægges Parlamentet. Her var der ogsaa Modstand. Stephenson maatte møde i Parlamentet og forsvare sin Plan. Han rystede af Skræk for de høje Herrer. Han mærkede dog snart, at de ikke forstod ret meget af det hele. En spurgte, om stærk Modvind ikke vilde blæse Lokomotivet over Ende! — »Sæt, der kommer en Ko ind paa Banen foran Lokomotivet,« sagde en anden, »er det saa ikke en farlig Sag?« — »Jo, det er yderst farligt — for Koen, vel at mærke!« svarede Stephenson.

*

Et godt Svar!
En ung Mand kom en Dag ind til den store Mand C. F. Tietgen. Han vilde søge Plads. Tietgen sad fordybet i sine Papirer. »Kan De Fransk?« spørger han kort uden at se op. — »Nej,« svarer den unge lavmælt. — »Kan De Tysk?« — Atter kom et ængsteligt Nej fra den unge. — »Kan De Engelsk?« — Igen et Nej. — »Hvad i Alverden kan De da?« fo'r Tietgen op. Den unge Mand nølede et Øjeblik, saa skød han Hjertet op i Livet og sagde: »Jeg kan lære det!« — Han blev antaget!

*

En lille Spejder
spurgte engang sin Patruljefører: »Du, Søren, hvorfor hedder det i Grunden en *Dag*-Bog, den du skriver i dér? Den bliver jo kun skrevet een Gang om Maaneden!« Det var Aftenen. før den skulde afleveres til Tropføreren!

*

En Tropfører,
der havde et stort Overskæg, kunde ikke forstaa, at Drengene i hans Trop altid vilde have ham til at læse en bestemt Historie. Den var ikke særlig god og heller ikke særlig morsom. Alligevel hylede de af Grin hver Gang. Et Par Aar efter tog han Mod til sig, efter at have serveret Historien utallige Gange med samme Resultat, og spurgte en af Patruljeførerne, hvad det var, der var saa morsomt.

»Dit Overskæg vipper saa sjovt, hver Gang du læser netop den Historie.« lød Svaret! Overskægget kom af, og Historien hørtes aldrig mere.

Maanedens Konkurrence:

Da det desværre viser sig, at mange Spejdere (p. Gr. a. Patruljeføreres Sløseri) ikke faar »Væbneren« før efter den 25., som er sidste Frist for Indsendelse af Løsninger til Maanedens Konkurrence, prøver vi denne Gang at bringe to Opgaver, den første skal være os i Hænde inden den 25. April, den anden skal indsendes senest 10. Maj.

Opgave Nr. 1. — Kortskitse.
Efter ovenstaaende Tegning skal der laves en Kortskitse. Til Hjælp for Angivelse af Maalestok oplyses, at Afstanden mellem Telefonpælene er 25 m. Nordretningen faas let ved at studere Tegningen og bruge sin Hjerne! Kortskitsen skal indsendes senest 25. April i Kuvert, mrkt. »Konkurrence«, til »Væbneren«s Redaktion, St. Kongensgade 77, København K.

Opgave Nr. 2. — Hvem tegner bedst?
Der skal tegnes en Tegning af et Telt. Ulveunger kan ogsaa deltage! Tegningen tegnes med sort Tusch i Størrelse som et Brevkort og skal være indsendt senest 10. Maj til Redaktionen (Adresse ovenfor) i Kuvert, mrkt. »Konkurrence«. — For begge Opgaver udsættes en Bogpræmie. Resultatet af Kortskitseopgaven bringes i Maj, Tegneopgaven i Juni-»Væbneren«. God Arbejdslyst!

Plakatsøjlen.

Gamle »Væbnere«. — S.O.S.
5. første Numre, Aargang 1940, ønskes.
Jørgen Lottrup, Teglværksbakken 1, Hellerup.

Til Salg!
En god, brugt Uniform (Størrelse 12—14 Aar) samt »Væbneren«, Aarg. 44—45, sælges for højeste Bud. Kristen Risgaard, Guldager pr. Simested.

Spejderbluse — voksen Størrelse
ønskes. Pris bedes opgivet til Kai Pedersen, Vigerslevallé 390 B 1, Valby.

»Spejderjul« 1915
har jeg ikke, men enkelte fra 1946. Henvendelse William Strand, Elbagade 23, København S.

Løsning paa Sporopgaven i Marts.
1. Kronhjort. 2. Raadyr. 3. Hare. 4. Egern. 5. Ræv. 6. Hund. 7. Kat. 8. Maar. 9. Grævling. 10. Spurv. 11. Krage. 12. Mus. 13. Svømmefugl. 14. Odder. 15. Ilder. (Se Hee Andersen og Ødum: »Paa Opdagelse i Naturen«.)
Vinderen vil faa Præmien, Maanedens Bog tilsendt fra Redaktionen.

*

God Idé!
En Deltager i sidste Maaneds Konkurrence fortæller, at man i hans Trop har en løbende Patruljekonkurrence, hvor man hver Maaned skal løse »Væbneren«s Konkurrence-Opgave. For rigtig Løsning faas 25 Points. — Opgaverne er ogsaa beregnet paa at kunne bruges ved Patruljemøder o. lign. Derfor har de alle en vis Tilknytning til Spejderprøverne eller Duelighedstegnene. Opgaverne kan ogsaa løses samlet og indsendes af Patruljerne. Altsaa, paa med Vanten, Patruljeførere! Brug Maanedens Opgaver som en lille Variation i det daglige Patruljearbejde.

Kesse.

Vil du med til Finland?

Fra det svensk-finske Spejderkorps i Finland har Korpset modtaget Indbydelse til at sende 10—15 Spejdere til en Korpslejr i Nærheden af Helsingfors den 18.—28. Juli 1947.

Lejrafgift 1000 Mark. Rejsen skal foregaa med Skib.

Interesserede Troppe, Patruljer eller enkelte Spejdere bedes melde sig til Korpskontoret inden 1. Maj.

RAADSKLIPPEN

ULVENES EGEN SIDE

15. Aargang ★ Nummer 4

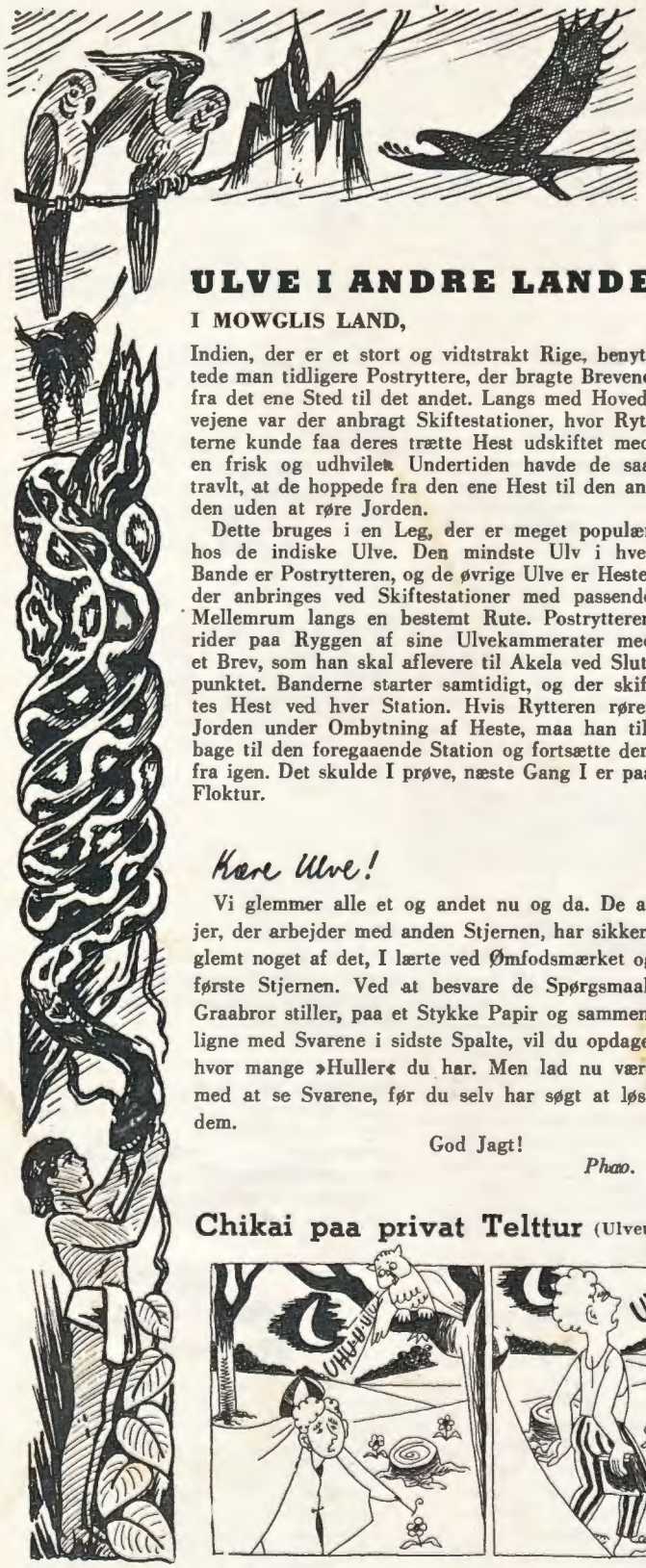

ULVE I ANDRE LANDE

I MOWGLIS LAND,

Indien, der er et stort og vidtstrakt Rige, benyttede man tidligere Postryttere, der bragte Brevene fra det ene Sted til det andet. Langs med Hovedvejene var der anbragt Skiftestationer, hvor Rytterne kunde faa deres trætte Hest udskiftet med en frisk og udhvilet. Undertiden havde de saa travlt, at de hoppede fra den ene Hest til den anden uden at røre Jorden.

Dette bruges i en Leg, der er meget populær hos de indiske Ulve. Den mindste Ulv i hver Bande er Postrytteren, og de øvrige Ulve er Heste, der anbringes ved Skiftestationer med passende Mellemrum langs en bestemt Rute. Postrytteren rider paa Ryggen af sine Ulvekammerater med et Brev, som han skal aflevere til Akela ved Slutpunktet. Banderne starter samtidigt, og der skiftes Hest ved hver Station. Hvis Rytteren rører Jorden under Ombytning af Heste, maa han tilbage til den foregaaende Station og fortsætte derfra igen. Det skulde I prøve, næste Gang I er paa Floktur.

Raabaandsknob kan ogsaa være vanskelige for indiske Ulve.

Kære Ulve!

Vi glemmer alle et og andet nu og da. De af jer, der arbejder med anden Stjernen, har sikkert glemt noget af det, I lærte ved Ømfodsmærket og første Stjernen. Ved at besvare de Spørgsmaal, Graabror stiller, paa et Stykke Papir og sammenligne med Svarene i sidste Spalte, vil du opdage, hvor mange »Huller« du har. Men lad nu være med at se Svarene, før du selv har søgt at løse dem.

God Jagt!

Phao.

HERLUF TROLLE

lever ikke mere, men det gør *Herluf Trolles Flok* i *Næstved.*

Nu skal I høre om vor sidste store Oplevelse. Det var Søndag den 16. Februar, da vi var ude at slaa Katten af Tønden sammen med de store Spejdere i Troppen. Det var straalende Vejr, omend lidt koldt, da vi om Morgenen startede paa 8 km's Marchtur til Rislev. Her bor en

Chikai paa privat Telttur (Ulveunger sover ikke i Telt.)

— Selv Uglen kan lære mere!

De sidste Minder fra Vinteren og dens spændende Oplevelser.

flink Gaardejer, som vi skulde være hos. Det første, vi fik at vide, da vi kom derud, var, at vi maatte lege over næsten hele Gaarden. Det kan nok være, at vi benyttede os af det, mens Førerne hemmelighedsfuldt trak sig tilbage for at putte Katten i Tønden.

Og de fik det gjort godt. Det varede længe, inden vi fik Katten jaget ud. Desværre var det en Spejder, der blev Kattekonge, men de har ogsaa saa mange Kræfter, de store. Da den højtidelige Kroning fandt Sted bagefter, var det heldigvis en Ulv, der fik Prinsekronen overrakt.

Gaardejeren inviterede nu paa Kaffe med Basser. — Om de var store? — Ih, de var mægtige!

Vi tog saa Isen paa Gadekæret og de store Hølofter i Besiddelse igen og udkæmpede drabelige Kampe, indtil vi skulde hjem — alt for tidligt. Vi tog Afsked med den rare Gaardejer og marcherede hjem, Kongen og Kronprinsen med Guldkrone paa. Katten blev naturligvis baaret i Triumftog hele Vejen hjem.

Ja, I kan stole paa, det var en knippelfin Tur. Saadan gaar det Slag i Slag.

Stor Hilsen til alle Junglebrødre.

ISEN OG SNEEN

laa overalt, da Solbjerg Gruppes Ulveflok tog paa Flokskøjtetur i Slutningen af Februar og paa Flokskitur i Begyndelsen af Marts.

Skøjteturen gik til Farum Sø, hvor vi legede Kædetagfat og spillede Ishockey. Efter Frokosten havde vi en spændende Øvelse, der handlede om Vaabentransport paa Ladogasøen. Vi var 21, der alle havde Skøjter med, og der var jo nogle, der mærkede, at Isen var ret glat. Desuden var det ogsaa morsomt at se Akela og Bagheera løbe paa Skøjter.

Skituren havde mange morsomme og spændende Øjeblikke. Det lykkedes Rann at brække sine Ski paa en forræderisk Træstub, der lumsk skjulte sig under Sneen. Raksha udførte mange flotte Skihop; men da det en enkelt Gang gik galt, slugte han al Sneen paa Banen, fordi han glemte at lukke Munden, og saa maatte vi finde en anden Bakke. Den var ellers saa god. *Mysa.*

GRAABROR SPØRGER:

Hvad siger Junglens Mesterord?
Hvad hedder Kvælerslangen i Junglebogen?
Hvorledes lyder Ulveungernes Valgsprog?

Du kan give dig selv 2 Points for hvert rigtigt Svar og 1 Point for et Svar, der er halvt rigtigt.

VEJVISERMÆRKET.

Naar du færdes paa Gaden, er det vigtigt, at du kender Færdselsreglerne, og endnu mere vigtigt, at du retter dig efter dem. Du faar derfor 10 Punkter, som du bør lære. Det vil ikke sige, at du skal kunne dem paa Remse for at faa det lille, røde Duelighedstegn med den sorte Pil, men du skal *altid* vise, at du er klar over, hvorledes man færdes i en By med stor Trafik, og at du kan tage Hensyn baade til andre og dig selv. *Kim.*

1: *Hvis du skal over Gaden, se saa først til venstre, derpaa til højre.*
2: *Gaa altid til nærmeste Fodgængerovergang, selv om det er en lille Omvej for dig.*
3: *Skraa aldrig over Gaden, gaa lige over.*
4: *Gaa aldrig mod rødt Stoppesignal, men gaa over, naar det lyser grønt i din Færdselsretning.*
5: *Det er farligt at lege paa Kørebanen. Det er forbudt at lege med sin Cykle paa Kørebanen.*
6: *Naar du kører paa Cykle, hold altid godt til højre.*
7: *Naar du skal overhale én, der kører foran dig, da altid venstre om.*
8: *En Trekant, der staar paa Spidsen, betyder Hovedvej forude, hold tilbage.*
9: *Er der Cyklesti paa din højre Haand, skal den bruges. Kør med tændt og klartlysende Lygte om Aftenen.*
10: *Vær hensynsfuld og høflig i Trafikken, aldrig rethaverisk, hellere hjælpsom, saa enhver kan se, at du ved, hvad Færdselskultur er.*

MIKO SVARER:

Miko, der er Graabrors Bandefører, giver dig her de rigtige Svar:

»Vi er af eet Blod, du og jeg.«
Kaa.
Gør dit bedste!

Hvis du opnaaede mindst 4 af de 6 Points, kender du Junglelivet ganske godt.

Saa er der kommet Ulvesweaters igen - Kr. 16,85 - 17,70 (K)

Ulvehuer	5.85—6.50	Burmakniven	7.50	Spisebestik	5.35
Ulvetasker	5.85	Montykniven	7.50	Enkelte Knive	1.85
Ulvemejs	39.95	Lommeknive	4.85	Bakelitkrus	1.45
Ulveblyant	0.25	(god og kraftig)		Teæg m. Haandtag	1.75
Ulveemblem	0.75	Kvernelandskniv	3.50	Teæg m. Kæde	0.65
Ulvehoveder	1.00	Dansk Dolk	7.75	Lejrdaaseoplukker	0.48
(i Krydsfinér og malede)		Finsk Dolk	8.85	Sæbeetuier	0.90
Mødeknapper	0.75	do.	9.85	Aluminiums-Kasseroller	
Bæltepunge	2.00—2.85	Skovmandskniven	12.50	med Øre, Str. 16	4.05
Fløjter	1.50	do.	12.75	Str. 20	5.60
Gallasløjfer	0.50	do.	14.50	Str. 24	7.65
Fangsnore	1.00	Norsk Dolk	14.50	m. Bøjlehank, Str. 20	4.50
				Ægetui	1.00
Økser	6.35	Junior Mejs	38.50	Korttasker	7.85—9.85
Økseetuier, brugte	3.50	Jamboree Mejs	38.50	do. Fører	21.65
Spader, brugte	1.85	Mejs m. aftag. Stativ	39.95	Stregmaal m. Snor	0.40
do.	2.85	Haversacks	10.85 - 8.85	Kortvinkelmaaler	1.50
Spadeetuier	1.85	Turtasker	3.85	Kortmaaler	1.25
Carborundum Sten	1.65	Madposer	0.85	Kompastaske	1.85
Redningsreb	14.50	Cykeltasker	19.50	Lommekompas	5.85
Knobreb	1.00	Sv. Bagagetaske	21.50 - 15.50	Kortlup	9.50
Tørklædering	0.50	Fl., emal. Tallerkener	1.75	Kortskitseblok	1.25
		Krus, Aluminium	1.25		

Frændeløs 1.25. — Vejen frem 2.75. — Flyveren og Sørøverskatten 2.75. — Stillehavets Gaade 1.75. — Bent flygter ikke 2.75. — Paa Jagt efter Olie 1.50. — Flyvningens Vidundere 3.50. — Det er et Restparti og nedsat Pris.

Ekspedient søges til Depotet til 1. Maj d. A. Henvendelse personlig eller skriftlig til Direktør **Knud Nielsen**,
Løngangstræde 16, K. - C. 7617 — 7617 eller pr. Valby 7660.

KFUM-Spejdernes Depot A/S Løngangstræde 16 K. - C. 7616-17.

Bladet er afleveret til Postvæsenet den 12. April 1947.

VÆRNEREN